

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY

NO. 11054

DI YIDISHE AVTONOME
GEGNT - A KIND FUN DER
OKTOBER-REVOLYUTSYE

S. Dimanshtein

•

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

ש. דימאנשטיין

די יידישע אוטאנאמע נעגנט—א סינד
פון דער אקטיאבער-דעוואליוציע

מאסקווע 1934

★

פארלאג „עמעס“

אינהאלט

זמט

	באשטימונג פון צענטראל'ן אויספיר-קאמיטעט פון פסטר וועגן פאר- וואנדלען דעם בירעבידזשאנער ראיאָן אינ א יידישער אוואַל- נאָמער געגנט	3
3	די יידישע אוואַלנאָמע געגנט — א קינד פון דער אָקטיאבער-רע- וואַלוציע	5
	ב מ ל א ג ע ס :	
	כ' קאלינינס רעדע אפן ארבעט פון דער מאַסקווער ארבעטער- כ' דעלעגאציע	39
39	כ' קאלינינס ענטפער אפ די פראגן פונעם ייִטא-קארעספאָנרענט אינ מאַסקווע	45
45	די יידישע אוואַלנאָמע געגנט "לייטארטיקל פון איזוועסטא" פון 10-טן מיי, 1934 י.)	48
48	אָרגאניזירן די וויסנשאפטלעכע אויספאָרשונג פון דער סאָציאל-עקאָ- נאָמישער רעקאָנטרוקציע פון די יידישע מאטן	58

**וועגן פארוואנדלען דעם בירעבידזשאנער יידישן
נאציאנאלן ראיאָן פונעם ווייטמיזרעכדיקן קאנט
אין א יידישער אווטאָנאָמער געגנט**

באשטימונג פון צענטראלן אויספיר-קאָמיטעט פון פססר

ובאטראכט דעם פאָרשלאָג פונעם אלרוסלענדישן צענטראלן אויספיר-
קאָמיטעט וועגן פארוואנדלען דעם בירעבידזשאנער יידישן נאציאנאלן
ראיאָן אין א יידישער אווטאָנאָמער געגנט, באשטימט דער צענטראלער
אויספיר-קאָמיטעט פון פססר:

די היינטיגע באפרידיקן און פארוואנדלען דעם בירעבידזשאנער
יידישן נאציאנאלן ראיאָן אין א יידישער אווטאָנאָמער געגנט אינעם
באשטאנד פון ווייטמיזרעכדיקן קאנט.

פאָרויצער פון צענטראלן אויספיר-קאָמיטעט פון פססר
מ. קאלינין

סעקרעטאר פון צענטראלן אויספיר-קאָמיטעט פון פססר
א. יענקוידזע

מאָסקווע, דרעמל, 7 מיט 1984 י.

די נאציאנאלע פאליטיק פון אונדזער פאדער פאדער און פון דער ראטן מאכט פארמאגט א סאך אפיציעלע באשטימונגען וועגן שאפן נאציאנאלע רעפובליקן, אונטאנאמע געגנטן, נאציאנאלע ראיאנען אאוו. די אויסבילדונג פון נאציאנאלע אונטאנאמעס האט זיך שוין בא אונדז און גרונט גענומען פארענדיקט, פארענדיקט נאך דאן, ווען ס'איז געשאפן געווארן דער קאמערד און דער געזערה, דאס הייסט, אין סאם 1924, אנהייב 1925 י. פון דאן און זינען צוגעקומען בלויז עטלעכע אונטאנאמיע און איינס.

פאר די לעצטע יארן זינען אונטאנאמע קרייזן און ראיאנען געשאפן געווארן דעריקער פאר די קלוינע צאפגאפעלקער און טיילווייז פאר די פעלקערשאפט פון סיביר, און און און 17-טן יאר פון דער אקט טיאבער-רעוואלוציע געשאפן געווארן א יודישע אונטאנאמע געגנט און דער טעריטאריע פון בירעבידזשאנער ראיאן איז די גרענעצן פון ווייט ביזערבדיקן קאנט. די דאזיקע געשעעניש האט פאר דער ארבעט צווישן די יודישע הארעפאשיקעס און אויסשליסלעך וויכטיקע באדייטונג. פריער פאר אלץ וועגן דער פאליטישער באדייטונג, וואס עס האט די היסטארישע באשטימונג פון אונדזער צענטראלער ראטנרעגירונג פון 7-טן מיי ד.ו. וועגן שאפן די יודישע אונטאנאמע געגנט. ס'איז קיין שום צווייפל ניט, אז די דאזיקע באשטימונג דערלאנגט א פארניכטנדיקט קלאפ די רעשטן פון דער נאציאנאליסטישער אידעאלאגיע אין דער סוף ווע פון די יודישע ארבעטדיקע און פארשטארקט אומגעהייער זייער אינטערנאציאנאלע באוועגונג. יעדער יודישער ארבעטער, יעדער יודישער שער הארעפאשיק איבערצייגט זיך קלאר אונדזעלעך דערין, ווי און מערקזאם די ראטנמאכט באצייט זיך צו דער לייזונג פון דער נאציאנאלער לער פראגע אין אן ענדליכטיקער און אויסשעפנדיקער פאדער, ניט בלויז סאעאלעמיש, נאר אויב פראקטיש.

קינער קאָן ניט אָפליקענען, אז די סאָציאל-עקאָנאָמישע רעקאָג
סטרוקציע פֿונ די יודישע מאַסן איז פֿאַרנעקומען דערהויפֿט מיטן וועג
פֿון איינגלידערן די יודישע ארבעטנדיקע, דעריקער די יוגנט, איג דער
אינדוסטריע, באַזונדערס איג די אונטערנעמונגען פֿון דער שווערער איג
דוסטריע. דאָ האָבן מיר געהאט א באַדייטנדיקן וועגס איג פֿערנאָד פֿון
ערשטן פינפֿיאָר. די צאָל פֿון דער זעלסטעטיקער יודישער באַפעלקער
רונג, וואָס באַשעפטיקט זיך מיט לויג-ארבעט, איז באַדייטנדיק הער
כער ווי באַ א ריי אנדערע פֿאַרויסגייענדיקע פעלקער; נאָד דער
פֿראַצעס פֿון צוציען די יודישע אָרעמשאפֿט צו פֿראַדוקטיווער אַר-
בעט איז פֿאַרנעקומען ניט גלויבמעסיק, יאָג ווערנטלעכע רעשטלעכ פֿון
דער אַומנאָרמאלער לאַגע איג דער סאָציאלער סטרוקטור פֿון די יודיש
שע מאַסן איז נאָך נייטיק צו ליקווידירן דוּר אַיבערוואַנדערונג. עס
זינען פֿאַראַן אַויך ווייניק-קוואַליפֿיצירטע ארבעטער, וועלכע וועלן
איג דער יודישער אַומנאָמער געננט באַקומען די מעגלעכקייט צו
קוואַליפֿיצירן זיך און אַיבערקוואַליפֿיצירן זיך.

יבא דער מאַסן-אַיבערוואַנדערונג מוז מען אַויך מאַביליזירן א באַ-
שטימטע צאָל פֿון דער יודישער גערניגנט, וואָס פֿאַרשטיקט די
מיטל- און הויכשולן. די האַזיקע יוגנט וועט געשיקט ווערן אַפֿ-אַר-
בעט איג דער גינעשאַפֿענער געגנט, וווּ עס זאָסט אַזוי שנעל דער
נאָכפֿרעג אַפֿ קאַרערן.

די אַיבערוואַנדערונג פֿון די יודישע ארבעטער און ארבעטנדיקע
איג דער גינער געגנט אַרײַן קאָן מען אַיצט ניט מאַטיווירן מיט דער
נייטיקייט צו באַהעפֿטן די האַזיקע מענטשן צו פֿראַדוקטיווער ארבעט.
אָט דער מאַמענט איז שוין קימאט אַינגאַנצן געלייזט. די מעלכובישע
באדייטונג פֿון בויען די יודישע אַומנאָמע געגנט איז צו זען פֿון
דעם, וואָס, לעמאַשל, די בויען פֿון מעטאָלורגישע קאַמבינאַט אַפֿ
דער באַזע פֿון בוריער קוילן און קליינכינגאַנישן אַיזן איז פֿאַרויס-
געזען איג די באַשטימונגען פֿון XVII פֿאַרטיי-צוואַמעפֿאַר. דאָס
גוט אונדז די פֿולע מעגלעכקייט צו רופן אַהיג א סאַכ טויזנטער יודיש-
שע ארבעטער און ארבעטנדיקע אַפֿ שלאַגלערישער ארבעט. דאָס איז
א סאַכ א העכערע שטופֿע איג פֿאַרגלײַכ מיט דער פֿאַריקער ארבעט,

וועג עס האָט זיך געהאנדלט בלויז וועגן ליטוויזירן די דעקלאַרירונג פֿון דער ייִדישער אָרעמשאַפט.

פֿאַר יעדן באַוווּסטזיניקן אָנטיילנעמער איז דער סאַציאַליסטישער בויגן איז פֿולשטענדיק קלאָר די באַדייטונג, וואָס עס האָט פֿאַר אונדז די פֿאַרטידיקונג פֿון ווייטן מיזערעם קעגן אינטערווענציע. איינער פֿון די גרונט־מאָמענטן פֿון פֿאַרשטאַרקן די פֿאַרטידיקונג פֿון אונדז זעהן ווייטמיזערעדיקע גרענעצן איז באַזעצן דעם דאָזיקן קאַנט מיט זיכערע, אויסגעהאַלטענע מענטשן. וואָס שטאַרקער מיר ווערן אפֿן ווייטן מיזערעם, אלץ ווייטער ווערט אָפּגערוקט די מילכאַמע־געפֿאַר. דאָס פֿאַרדערט, און מיר זאָלן אלץ מער אונטער די ייִדישע אַרבעטער איז דער סאַציאַליסטישער בויגן אפֿן ווייטן מיזערעם, וועלכע כער נייטיקט זיך אזוי שטאַרק און אַרבעט־קראַפט.

די באַשטימונג פֿון דער פֿאַרטיי און פֿון דער הערירונג וועגן שאַפֿן די אווטאָנאָמע געגנט און אפֿ קיין פֿאַל ניט אויסגערעכנט יאָפֿ דעם, און מע זאָל דאָרטן סטאַביליזירן די איצטיקע לאַגע. די דאָזיקע באַשטימונג זעט פֿאַרויט אַ באַדייטנדיקן וואַקס פֿון דער ייִדישער באַפֿעלקערונג, וועלכע וועט שפּעטער אַנטוויקלען מיט די נייטיקע טעמפֿן די בויגן פֿון דער ייִדישער אוטאָנאָמיע צער געגנט.

ס'איז קיינ צווייפל ניט, און מע וועט דאָרפֿן אַצינד אַס איך מער פֿאַרשטאַרקן אונדזער קאַמפֿ קעגן די ייִדישע נאַציאָנאַליסטן, וועל זיי וועלן געוויס פֿרוווגן אויסצוגעבן פֿאַר זייער דע צוועקן און אויסגעוויינלעך וויכטיקן מאָמענט איז לעבן פֿון די ייִדישע מאַסן, ווי דאָס שאַפֿן צום ערשטן מאל איז דער געשיכטע אַ ייִדישע אוטאָנאָמע געגנט. מע דאַרפֿן שטענדיק זיין גרויט צו געבן זיי דעם געהעריקן ווידערשטאַנד.

די קלאַסיפֿיצירטלעכע שטימונגען קאָנען געפינען זייער אויסדרוק אין פֿאַרשיידענע פֿאַרמעגן—אָדער אַלס ברוזשואַז־נאַציאָנאַליסטישער פֿרוווגן פֿאַרשפּירן דעם קלאַסיקאַמפֿ איז דער ייִדישער סאָוועט, פֿאַר־בייטן אים מיט אַנאָיטעטיולעכע נאַציאָנאַלן פֿאַנגט, אָדער פֿאַרקערט—די סקרוטיטירן, מאַכן צו נישט די נאַנצע באַדייטונג פֿון

דער היסטארישער באשטימונג פון אונדזער רעגירונג, טרײַבנדיג רעכט
לעס אפ דער יודישער אוטאָנאָמער געגנט און אירע דערנײַכונגען,
צודעקנדיק דאָס אלץ מיט לינקאמישישע פֿסעוודאָיאַניטערנאציאָנאליסטי
טישע פראָזעס. מיר האָרפן מיט דער גאנצער פעסטקײט קעמפן קעגן
די לינקאמישישע קנייטשן און קעגן די נאציאָנאליסטישע אַרויסטרע-
טונגען, ווייל די האָזיקע ביידע פארקריפֿלונגען פֿון אונדזער פּאָליטי
פירן צו אױטס און דאָס זעלבע: צום פארקריפֿלען און אונטערניסן די
דירעקטיוון פון אונדזער פארטיי און רעגירונג וועגן שאפן די יודישע
אױטאָנאָמע געגנט.

מיר האָרפן אכטונג געבן אפ דעם, אז דער צוזאנג צו דער דאָזיג
קער פראָגע זאָל שמענדיק זײַן א ריכטיקער און א פארטיישיש אױסגע-
האלטענער. די אָנווענדונג פון דער נאציאָנאליער פּאָליטיק בענענדיק די
יודישע מאסן דארפן געבויט ווערן אפ אינטערנאציאָנאליע יעסודעס
און העסקעם מיט דער גענעראלער ליניע פֿון אונדזער פארטיי.
אין דער יודישער אױטאָנאָמער געגנט, וווּ עס וועלן קאָנצענטרירט
ווערן באדענדיקע קאָמפּאקטע מאסן יודישע האָרעפאשינקעס, וועט
זײַן א סאך מער מעגלעכקײט צו בויען די נאציאָליסטישע לױט
איגראָלט און נאציאָנאליע לױט דער פּאָרמ יודישע קולטור. דער דאָזי
זיקער אומשטאנד וועט פֿון זײַן זײַט פארגרעסערן דאָס בײַקײמען דעם
נאציאָנאליזם און אנדערע שערלעכע ווירקונגען.

**

אין דער צײַט, ווען די דאטנמאכט שאפט די יודישע אױטאָנאָמע
געגנט, וואקסט אומעטום אין די קאפיטאליסטישע לענדער דער אנט-
טעמיזם, אין די לענדער, וווּ עס בושעוועט יאָפֿן דער פאשיזם,
לעבט די יודישע ארבעטנדיקע באפעלקערונג אונטער א שווערן יאָם
און זי איז ניט זיכער מיטן מאָרגנדיקן טאָג: די עמענדיקע סאקאנע פֿון
בלוטטיקע יודישע פּאָגראַמען, דאָס קעסידענדיקע אַרויסשטױסן די
יודישע מאסן פֿון דער פּראָדוקציע אַוונ.

די ציעניסטן נוצן אצינד אױס די צײַטווייליקע פאשיסטישע קאָג-
זינסטור און רופן די יודן קײן פאלעסטינע, אָבער די איבערוואַנדער-

רונג פונ די יודן קיין פאלעסטינע איז געבויט אפ א פוילן אימי-
פעריאליסטישן באָרן.

בלויז אפ אויג זעקסטכיילעך פונ דער וועלט — אין ראטנבאָרן
באָרן — איז מעגלעך אויסשעפנדיק לייזן די נאציאָנאלע פראגע. דאָס
דארפן גוט געדענקען יעדער האָרעפאשניק איג פסטר, דאָס דארפן
זייסן אונדזערע פריינט אפ יענער זייט פון די ראטנבאָרענעצן, וועלכע
אינטערעסירט זיך מיט אונדזערע דערגרייכונגען.

די הויפט-אופגאבע באשטייט איצט איג דעם, און דער באשלוס
וועגן דער יודישער אויטאָנאָמיער געגנט זאָל ווירקלעך ברענגען צום
פארפעסטיקן און פארברייטערן דאָרטן אונדזער ארבעט שוין פון
היינטיקן מאָנאָטאָן. און קערוי מע זאָל אויספילן אלע איבערוואנדער-
רונגן און בויגנ-פּלענער, אויז נייטיק צו פארשטארקן די אָנפירונג
פון צענטער און פון דער געגנט, מע דארפן שאפן די נייטיקע צאָל
ראיאָנען און פארפעסטיקן זיי מיט די געהעריקע דורכגעקאָנטראָליר-
טע קאָרדען.

מיט פרייד באגרייסן מיר דעם היסטאָרישן באשלוס פון אונד-
זער רעגירונג. מע דארפן אָבער געדענקען, אז דאָס לייגט אפ אונד-
זער און א קאָלאָסאלע פאראנטוואָרטלעכקייט פאר די ווירקלעך באַלישע
וויסטישע טעמפן פון דער סאָציאליסטישער בויגנ און דער יודישער
אויטאָנאָמיער געגנט, וואָס דארפן ברענגען צום ווייטערדיקן עטאפ-
צום אריבערוואַקסן פון דער אויטאָנאָמיער געגנט איג א רעפובליק.

דער קאנטרישער פארטיי-קאָמיטעט און דער קאנטראָליספירקאָם פון
ווייסן מינרעך, דער בורעבידזשאנער ריפארטקאָם און ריזיספיר-
קאָם, די יודישע איבערוואנדערער און די נאנצע האָרעפאשנע באפעל-
קערונג פון דער יודישער אויטאָנאָמיער געגנט, דער קאָמערס און דער
געזעהד איג צענטער און אפ די ערטער, די נאנצע פראָלעמארישע גע-
זעלשאפטלעכקייט — אלע דארפן זיך איצט מאָביליזירן, קערוי זיכער
און בעסער דורכפירן איג לעבן די באשטימונג פון פארבאנדישן צענ-
טראָל און אויספיר-קאָמיטעט פון 7-טן מיי וועגן פארוואנדלען דעם בור-
רעבידזשאנער האַוואָן איג א יודישער אויטאָנאָמיער געגנט.

יאָרהונדערטער האָט זיך די געשיכטע פון יודישן פאָלק און

טוויקלט אויף, אז עס האָט נישט נאָר נישט פארהאַנגט קיין אייגענע מע-
לוישקייט, נאָר עס איז אלץ מער און מער צעשטויבט געוואָרן, איינ-
גלידערדיק זיב אלס טאציאָנאלע מיטערהייט. איז אנטהערע טאציאָ-
נאלטערטאָרעלע אָרגאניזמען.

די געזעצן פון דער קאפיטאליסטישער געזעלשאפט, וועלכע זינען
געבויט אפ דעם, וואָס די שטארקע עקספּלואטירן די שוואכע, פירן
אומפארמיגלעכ צו נאציאָנאלער אונטערהויקונג, וואָס האָט דעם ציל
צו קעמפן קעגן די קאָנקורענטן אין אלע געביטן. אויף דער אינדוסט-
ריע, איז האנדל און אין פארשיידענע ארבעט-געביטן. די נאציאָנאלע
אונטערהויקונג דארפן האָבן די קלאסן, וועלכע זינען פארנימערעסורע
איז עקספּלואטאציע. זיי באַמיען זיב אָבער אָפּמאָרן די מאַסן, צו
געבטריק זייער פארוואלטונג-סיסטעם א טאציאָנאלן באַראַטער, עס
זאָל אויסזען, אז די הערשנדיקע קלאַסן טוען אלץ קלוימערשט אין
נאָמען פון די אינטערעסן פון טאנצן פאָלק.

די בורזשוואַזיע פון די אינטערהויקטע פעלקער פאסט זיב צו אין
דער אָדער אין אנטהער פאָחם צו דער אלגעמיינער לאַגע וואו דער
מעלכע, און די גאנצע לאַסט פון נאציאָנאלן דרוק פאלט אפ די
פאָלקמאסן, וועלכע ווערן דאָפלט אונטערהויקט—אז אלס קלאַס אי
אלס נאציאָנאליטעט. די אופגאבע פונעם פּראָלעטאריאט באַשטייט
אין דעם, אז ער זאָל דורכפירן א ריכטיקע ליניע אין דער נאציאָנא-
לער פראגע, קעדיי ער זאָל איז געשטאלט פון די אונטערהויקטע נא-
ציאָנאליטעטן האָבן זינען טרייע פאחבינדעטע, אפ וועלכע ער זאָל
זיב שטיצן אין זייע היסטאָרישן קאמפ פאר דער באַפרייונג פונעם
אחבעטער-קלאַס און פון דער גאנצער מענטשהייט.

די יידישע מאַסן האָבן אן אלטע געשיכטע, דערהויפט אין רוס-
לאַנד, וווּ זיי זינען דורעסלאַנג באַזונדערס איסאָאָריעסדיק פארפאָלגט
געוואָרן. אָבער גלייכצייטיק, און מיילויניז טאקע דעריבער זינען די
יידישע ארבעטער געווען א באַרנימטדיקער פאקטער אין דער רעוואַ-
לוציע. זיי האָבן גענומען אַנטייל אין די פאָרענרשטע רייע פון דער
רעוואַלוציאָנערער באַוועגונג פון זינט די באַוועגונג איז אנטשטאנען.
וועגן דעם זאָגט אונדז איידעם דער אנאליז פון נאציאָנאלן באַשטאנד

פון די רעוואָליוציאָנערן, וועלכע זינען איבערגעגעבן געוואָרן צום נע-
דיכט און האָבן געהאט פּאָליטישע פּראָצעסן, אַטהייבנדיק פון די פּראָ-
צעסן פון די פּאָליטישע ביז די סאַמע לעצטע יאָרן פון צאָרזימ. עס איז
ווערט אַנצווייזן, לעמאַש, אז דער פּראָצעס יודן מיטגלידער פון
דער געזעלשאַפט געוועזענע פּאָליטיקאָמאַנאַדזשאַנעס. און פּאַרשיקטע
באַטרעפט 25, ביים יאָר דער באַפעלקערונג פון פּסער באַטרעפט דער
פּראָצעס יודן בלויז 4; אינ דער געזעלשאַפט אלטע באַלשעוויקעס
איז פּאַראַן בערעכ 10 פּראָצ. יודן די דאָזיקע פּאַסטן באַווייזן קלאָר,
אז די יודישע אַרבעטער, און טיילווייז די יודישע האַרעפּאַשנע אינטע-
ליגענצ, האָבן גענומען אפּן נאַציאָנאַלן דרוק מיט א פּאַרשטאַרקטן
רעוואָליוציאָנערן קאַמפּ.

איצט הערמאַנט זיב טאַזונדערס שאַרפּ די אויסערגעוויינלעכע
רעכטלאָזיקייט פון די יודישע האַרעפּאַשנע מאַסן אינ דער פּאַראַן-
גענהייט, ווען מע האָט פּאַר זיי געשאַפּן א ספּעציעלן „טכומ“, פּונ-
וואַנען מע האָט זיי ניט אַרויסגעלאָזט און די איבעריקע טיילן פּונ-
דוּסלאַנד, ווען זיי האָבן ניט געהאַט קיין צומירט אינ דער אינדוסט-
ריע און לאַנדווירטשאַפט. די יודישע אַרבעטנדיקע האָבן געטראָגן א
טאַזונדערן שטעמפּל: איין זייערע דאָקומענטן פּלעגט מען אונטער-
שטרייכט זייער רעכטלאָזיקייט אַנצווייזנדיק: „ווינען דאָרטן, וווּ יודן
איז דערלויבט“. אינ טאַכ אָבער איז זיי געווען דערלויבט בלויז צו
שטאַרבן פּונ הונגער, און אזויווי זיי האָבן ניט געוואָלט שטאַרבן,
האָבן די בעסערע עלעמענטן פון די יודישע אַרבעטנדיקע געמאַן
אזוינס, וואָס איז ניט געווען „דערלויבט“, דאָס הייסט: זיי האָבן אָנ-
טייל גענומען צוזאַמען מיט די אַרבעטער פון די איבעריקע נאַציאָנאַל-
ליטעטן אינ דער רעוואָליוציאָנערער באַווייזונג.

דער אַנטיסעמיטיזם איז געווען איינער פון די ווינקל-שטיינער
אינ דער אידעאָלאָגיע פון צאָרזימ און פון יענע קלאַסן, אפּ וועלכע
ער האָט זיב געשטיצט. דער אַנטיסעמיטיזם האָט עקזיסטירט ניט
בלויז אינ דוּסלאַנד, נאָר אויב אינ אַנדערע קאַפיטאַליסטישע לענדער.
ווי ער ווערט פּראַקטיקירט אויב איצט. די דייטשישע פּאַשיסטן באַ-
ווייזן אינ דער פּראַקטיק, אז זיי זינען די פּאַרזעצער פון דער אַנ-
טיסעמיטיזם.

טיסעמיטישער פאָליטיק פון לעצטן צאָר ניקאָלע ראָמאַנאָוו. זיי באַ-
מײַנען זיב אפילע ואימ אריבערשטייגן, זיי סטארען זיב, אז די טראַגעדי-
דיע פון די פערזאָלישע פאָגראַמע אין קישענעוו, אַדעס אַדג. זאָל
אויסזען ווי א קיטער־שפּיל אַנמוקעגן די שטענדיקע פאָגראַמע, וואָס
די פאָשיסטן מאַכן אפ די יודישע אַרבעטס־דיקע, וועלכע געפינען
זיב אונטער זייער מאַכט. דער אַנטיסעמיטיזם און דער נאַציאָנאַלער
דרוק פאַרשטאַרקן זיב אין אלע קאָפיטאַליטישע לענדער.

איין צוזאַמענהאַנג מיט דעם, וואָס נאָך דער יאָרוקער דערפאַרונג
פון זייער רעגירן האָבן די פאָשיסטן באַוווּזן, אז אלע זייערע צוואַנג
זיינען געווען אַ בלאָף, אז קיין איין ערנסטע מעלוסער־פּראָבלעם איז
אפ א האָר ניט געלייזט, נאָר פאַרקערט, דאָס לעבן ווערט אלץ טייער
דער, עס ווערן אלץ גרעסער די שוועריקייטן ניט נאָר פון פאָליטישן,
נאָר אויב פון עקאָנאָמישן כאַראַקטער, — האָבן די פאָשיסטן אָנגעד-
הויבן פירן אַ שטאַרקערע אַנטיסעמיטישע קאַמפאַניע, זיי העצן קעגן
די יודן, און די יודן זיינען קלוימערשט שולדיק אין די פאָשיסטישע
מאַפּאָלעס.

די ענגלישע פרעסע האָט דאָ ניט לאַנג געשריבן וועגן די לעצטע
אויסערגעוויינלעכ שאַפּע אַנטיסעמיטישע אַרויסטרעטונגען פון די פאָ-
שיסטישע ליַדערס, באַווּנדערס פונעם פּראָפּאַגאַנדע־מיניסטער געבעלס.
דעם 18טן מײַן איז געבעלס אַרויסגעטראָגן אין בערלינער
ספּאָרט־פּלאַץ מיט א רעדע קעגן דער קריטיק פון דער עקאָנאָמישער
פאָליטיק פון דיטלערס פאָשיסטישער רעגירונג. ער האָט געפרוּווט
דערקלערן די עקאָנאָמישע שוועריקייטן און די קאָמסטראַפּישע שי-
נאַציעלע לאַגע מיטן בויקאָט פון די דייַטשישע סכּוירעס, איב וועל-
כן, ווי ער האָט געזאָגט, עס זיינען שולדיק די דייַטשישע יודן. די
דראָוטגען קעגן יודן האָבן אין זיין רעדע פאַרנומען אַ גרויס אָרט. די
פאָשיסטישע רעגירונג האַלט אפּאַנעם, אז מיט דער הילף פון אַ נײַ-
ער אַנטיסעמיטישער בּוואַליע וועט זיי געלינגען צו פאַרשטאַרקן די
שאַוויגיסטישע שטימונגען און ווענדן די אַלגעמיינע אומצופרידנקייטן
ניט קעגן די פאָשיסטן, נאָר קעגן יודן.
דערמיט דערקלערט זיב אויב דער אויסשליסלעכער פאַקט, וואָס

אינא א ספעציעלע נאכמער פון דער צייטונג „שטורמער“, וועלכע עס
לאזט ארויס איינער פון די אונגעזעענע נאציאנאליסטישע ליי-
דערס שטרייכער, ואיז איבערגעכאזערט געווארן דער בלוט-בילבל אפ יודן.
די דאזיקע העצע ווערט אופגעהויבן אין שטרייכערס אָרטאנ נייט נאָר
טעאָרעטיש, נאָר עס ווערן פּראַקטיש צוגעגרייט געריכט-פּראַצעסן קעגן
יודן, ענלעכ צום בייליס-פּראַצעס (אין קיעוו, 1918 יאָר). אפילע די
בורזשואזע פרעסע איז ענגלאנד, אין געשטאלט פּוילן „אָבסערווער“,
קאָנסטאטירט, אָז פּוילן שטרייכערס בלאט זשמעקט מיט בלוט, און אז
„די דאזיקע נעצ פון לינגס און העצע איז, ווי עס ווערט אויס, א צו-
גרייטונג צו יודישע פּאָנאָמענ“. דער „טנימס“ שרייבט, אז דער
„שטורמער“ מיט זיינע בלוט-בילבוליס קעגן יודן איז אפגענומען גע-
וואָרן אין דער גאנצער וועלט מיט צאָרן. אויב דער דאזיקער מיטל-
וואַרט וואָרט פּראָפּאגאנדירט געוואָרן אין עפעס א צווייטראנגיקער
צייטונג, וואָרט מען עס געקאָנט באטראכטן בלויז פון פּסיכאלאגישן
שטאנדפּונקט, אָבער בא דער לאַגע, וואָס דער רעדאקטער פון דער
דאזיקער צייטונג פארנעמט אין דער פאזיטישער אָנפירונג, בא-
קומט די געשיכטע נאָר און אונדער באדימונג.

דער „טנימס“ וואָרט די דייטשישע רעגירונג, אז איר טאָלעראַנצע
באציונג צו די מיטלאַטערלעכע אינסיגנאציעס קאָן כּענען גרויס
שאַרן דייטשלאַנדס העפּוטאציע, אָפּגערעדט שוין וועגן דעם, וואָס עס
קען פירן צו גוואלטהאטן.

מיר נעמען זיך דאָ נייט אָפּשאצן, אפ וויפל דער „טנימס“ איז דאָ
אופריכטיק. אָבער זיי ארויסטרעטונג באווייזט, אז די לאַגע איז און
ערנסטע. די אַנטיסעמיטישע פּראָפּאגאנדע ווערט געפירט פּאראלעל
מיטן פּאַרשטארקן די קאמפאניע קעגן די רעוואָליוציאָנענע ארבעטער
אין דעטשלאַנד, פּאראלעל מיטן צוגרייטן דעם געריכט-מאָרד איבערן
באווער טעלמאן, פּאראלעל מיטן צוגרייטן די נייט אימפּעריאליסטישע
מיליטאָרע קעגן פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר
דזערע פּאַר באַנדישע רעפּובליקן.

נאָר אין לאַנד פון די ראטן, אין לאַנד פון דער דיקטאטור פּוילן
פּראָלעטאריאט, ווי מע האָט געמאכט א סאָפּ צו דער סיסטעם פון

עלם פלאמירן איינ מענטשן דורכט צווייטן, אויף אפ שטעלנדיק ליטווי
דירט געוואָרן אויב דער נאציאָנאַלער דרוק און די אומגלייכהייט.

אינגיכט נאָך דער קאָמיאַנטער־געוואָלטיגע איז געשאפן געוואָרן
דער „קאָמיסאָריאַט פאר ייִדישע נאציאָנאַלע אינגאָנימ“, איז באַ-
שטאַנד פונם פּאָלקאָמנאַט, וואָס איז דער שפיץ פונם אימ איז געשטאַ-
נעט דער טאווער סטאַלין. פונם די ערשטע באַהאַנטיגט אָן נאָך דער דע-
וואָלטיגע איז אלס אַ מעלובישע אומפאַבע געשטעלט געוואָרן די פרא-
נע וועג צוציען די ייִדישע אַדעמזשאפט וואו פּראָדוקטיווער אַרבעט.
אלס ייִדישער קאָמיסאַר האָב איב אַרויסגערוקט די אומפאַבע צו אַר-
גאַניירן ייִדישע פּראָדוציר־אַרבעטן און לאַנדווירטשאַפטלעכע אַרבעטן.
די ערשטע טריט איז דער רייכטונג זינגען געמאַכט געוואָרן נאָך
איז 1918 יאָר, אָבער דער בירגערייג און די ביליטיקע פּאַנאָרעמאָ-
וועלכע מיר האָבן שוין געצייגט פאר דער קורצער צייט איבער דונ-
דערט. איז 1924 יאָר איז געשאפן געוואָרן דער קאָמערס (קאָמיטעט
צו אינגאַדענען די ייִדישע אַרבעטנדיקע אפּ ערד באַמ ציק פונם
פּסער) און איז 1925 יאָר איז מיטן זעלביקן צוועק געשאפן געוואָרן
דער געזערד.

דער ערשטער פּערזאָנאַל פונם דער אַרבעט איז געווען באַזונדערס
שווער: עס איז אויסגעקומען צו געמען מענטשן, וואָס זינגען נאָך ניט
געוויינט געווען צו לאַנדווירטשאַפטלעכער אַרבעט און מאַכן פונם זיי
ערדאַרבעטער איז אַזעלכע ערמער, ווי די לאַנדווירטשאַפט פּאַדערהט
אַ טאַנצ היפשע אָנשטרענגונג. די דערפאַרונג האָט אָבער באַווויזן, אז
בא אַ גוטע אָנפירונג ווערן די ייִדישע האָרעפּאַשיקעס גוטע ערדאַר-
בעטער. באַזונדערס האָבן אין דעם פראַט מיטגעוואָלפן זיי קאָלעקטיווע
ווירטשאַפט־פּאַרומען. גיט געקוקט אַפּס באַדיטונדיקן אָפּפלייס צווישן די
ייִדישע איבערוואַנדערער, האָט מעג פונדעסמונגען צוגעקליבן פעסטע
קאַדערען, וואָס האָבן זיב אַרויסגעוויזן פאר גאַנצ שטאַנדוואַפּטיקע.
נאָך פיר יאָר אַרבעט פונם קאָמערס און געזערד אפּ אַזאַלע און

אין קרוימ האָט דער פּרעזידיום פונט ציק פּססד העמ 28-טן מאַרט 1928 יאָר אויסגעטיילט פאר דער יודישער אינטוואַנדערונג דעמ בירע-
בידזשאַנער ראיאָנ. דער פּרעזידיום פונט ציק האָט געהאט אין זינ, אז
דאָרט זינענ פאראנ קאָלאָסאלע פּרניע ערד-מאטיוונג אונ גרויסע נאטיר
לעכע ריכטימער, און אז אויב די יודישע אינטוואַנדערונג וועט נעכט גיט
סטיקע רעזולטאטן, קאָנ דער דאָזיקער ראיאָנ פארוואנדלט ווערן אין א
ידישן אווטאָנאָמענ איינס.

ביהעבידזשאַן איז אַ ניט מאווינטער ראיאָנ מיט אַ קאָלאָסאלער
טעריטאָריע פונט 7,889 טויזנט הא, באהעקט מיט ווערטפולג וואלד,
מיט אַ גוטער ערד, וואָס פאָדערט אָבער מעליאָראציע, אויסקאַרטשער
ווענ וואלד, און מיט פארהעלטניסמעסיק ניט קיין גרויסע צויערזייטע
ערד-מאטיוונ. מע האָפּט מוידע זינ, אז די ערשטע איבערוואַנדערער
קיין בירעבידזשאַן האָבן ניט געהאט קיין פאָרשטעלונג וועגן די שווע-
ריקייט, וועלכע זינענ דאָרט פאראנ. דאָס האָט געבאכט צו אַ
היפּשן אָפּפלוס, אָבער די שטארקערע זינענ פארבליבן און האָבן זיב
פארפּעסטיקט, און זיי האָבן מיר עס צו פארהאנענען די דערפאָלג.

פונט די איבערוואַנדערער, וואָס מע האָט געשיקט קיין בירעביד-
זשאַן, איז דאָרט פארבליבן כא א העלפט. די איבעריקע זינענ ארויס-
געפאָרן מערסטנס אין די שטאָטישע צענטערס פּינ ווייטן מוידע,
לעמאַשיל, קיין סאבאָראָווסק, זולאדיוואָוסטאָק, בלאגאָוועשטשענסק
אאון. א טייל האָט זיב אומגעקערט צוריק. פאר דער לעצטער צייט
האָט זיב דער אָפּפלוס פונט די איבערוואַנדערער שטארק פארקלענעחט,
ווייל די ארבעט-אונ די שטייגער-באדינגונגען האָבן זיב באדייטנדיק
פארבעסערט, ס'איז בעסער אוועקגעשמעלט די וווינונג-בויוונג, און די
אָנגעקומענע איבערוואַנדערער ווערן באוואָהנט מיט אַ מינימאלג יווי-
נונג-שעטע. דערנאָכ געפינענ זיי אַ מעגלעכקייט זיב איינאָהדענענ
בעסער. אַ באדייטנדיקער איבערבחאָב איז אויב פאראנ אַיב געביט פונ
סאָאָרגן די איבערוואַנדערער מיט דערנערונג.

דער באשלוס פונט ציק פּססד פונט 7-טן מיי 1934 יאָר וועגן שאפן
די יודישע אווטאָנאָמע געגנט איז אָנגענומענ געוואָרן אין אזא מאַ-
מענט, וועגן פּססד האָט זיב אופגעוויבן אַפ זייער א הויכט ווירטשאפט-

לעבן, פאָליטישן און קולטורעלען ניזונג, ווען די גאנצע וועלט איז גע-
צוונגען צו אנטהאלטענען אונדזערע ריזיקע דערגרייכונגען, ווען בא
אונז איז אונדזערע געוואָרן אונדז ס'האָט זיך פאָרעסטיקט דער
פונדאמענט פון דער סאָציאליסטישער געזעלשאפט, ווען דער סאָציא-
ליזם האָט באו אונדז עטרוגליטיק געזיגט אין שטאָט און אין דאָרף, די
אינדוסטריאליזאציע אונדזיקלט זיך בא אונדז מיט הויכע טעמפן, די
שווערע מעטאָלורגיע און די קוילנ-אינדוסטריע, וועלכע זענען פרויער
געווען היגטערשטעליק אין פראט פון אויספילן זייער פלאן, האָבן זיך
שטארק אַרוק געטאָן פאָרויס, אפילו דער טראנספאָרט, וועלכער האָט
א לאנגע צייט שטארק געהונקען, האָט זיך גענומען זייער פאָרויס
און דערנענטערט זיך שוין צום וואויספילן זיינע מעסלעספליענער.
די פאָרוויקאמפאניע איז דורכגעגאנגען מיט א גרעסערן דערפאָלג.

די שאַלעמפאָליטיק פון פססר ניט גלענצנדיקע העזולמאטן. זי
שטעלט אוועק אונדזער לאנד אפן די אונטשוידנדיקע פאָסטנס אין
קאמפ פארן שאַלעם. אונדזער לאנד וויז איינע פון די גרעסטע מער-
כעס, וואָס שפילט א גרויסע האַלע אין דער צווישנפעלקערלעכער פאָ-
ליטיק, די מעכטיקייט און שלאכטפיייקייט פון דער רויטער ארמיי איז
אונטעהויבן געוואָרן אפ זייער א הויכע ניזונג. די קולטורדעוואָלוציע
אינעם לאנד פון פראָלעטארישער דיקטאטור מאכט איינ דערפאָבערונג
נאָך דער צווייטער. זי גרייט צו קאָלאָסאלע קאָרענ אפ צו פאָרענדיקן
די בויונג פון דער אַנקלאָסעווער סאָציאליסטישער געזעלשאפט ביזן
סאָפ פון צווייטן פינפֿיאָר. מיר לעבן אויס אין באוויסזענע פון די
מענטשן די רעשטן פון דער אידעאָלאָגיע פון דער קאפיטאליסטישער
געזעלשאפט, מיר ליקווידירן די אָפגעשטאנענדיקע פון די געוועזענע
אונטערדיקטע טאציאָנאליסעטן.

איינע פון די וויכטיקסטע אופגאבען פון ליקווידירן די אָפגעשטאנענע
קייט פון די טאציאָנאליסעטן און אויסלעבן אין באוויסזענע פון די
מענטשן די רעשטן פון קאפיטאליזם וויז שאפן זענען שוין פון א נייע
עמטייע צווישן די געוועזענע אונטערדיקטע טאציאָנאליסעטן, וואָס
דארפן עטרוגליטיק אויסלעבן דעם באוויסזענע שטעמפל, וואָס עס האָט

אפ זיי ארוםפגעלייגט דער העזשימו פון יאָאָרישן דוירעקטורן נאַציאָנאַלן דרוק.

בענעגייע די ייִדישע אַרבעטנדריקע אין פּסער האַרפּנ מיר דעם דאָס זיקן מאַמענט באַזונדערס דיסקאַנטירן, ווייל דער אויסשליסלעכער נאָ ציאָנאַלער דרוק, וועגן וועלכע מיר האָבן פּרונער גערעדט, דער אַנטיסע־מימיזם, און די פּאַנאָמענ האָבן זיך געמוזט אָפּרופּן אפּ זייער פּסיכאָ־לאָגיע, אפּ זייער פיזיאָלאָגישער און קולטורעלער אַנטוויקלונג. ס'איז פּאַרשטענדלעך, אז דער גראַד ווירקונג, וואָס די האָזיקע פּאַקטאָרן האָבן געהאַט, איז פּאַר די פּאַרשיידענע שיכטן און גרופּעס פּונעם דער ייִדישער באַפֿעלקערונג געווען אַ פּאַרשיידענער. אָבער די ווירקונג פּונעם דער ייִדי־שער „געטאָ“ די געצווונגענע אָפּגעזונדערטקייט האָט זיך אַן ציוויפל אָפּגעשפּילט אפּ די ייִדישע מאַסן אין אַ גרויסער מאָס.

אין פּסער, באַ דער דאַטמאַכט, ווערט געשאפּן אַ נייער טיפּ מענטש, אָדער ריכטיקער געזאַגט, אַ מענטש פּונעם באַשימטן סאָוועטישן טיפּ, וואָס האָט זיך באַפּרעט פּונעם דער יערושע פּונעם דער פּאַרמאָנענערייט. דעם האָזיקן פּראָצעס קאָן מען זייער רעליעפּ נאָכשפּירן אויך אפּ די ייִדישע אַרבעטנדריקע, באַזונדערס דאָרט, וווּ זיי געפינען זיך אין אַ קאָמפּאַקטער מאַסע און דערבּי איז אַבסאָליוט נייע באַדינגונגען, וווּ אַשטויגער אין די ייִדישע לאַנדווירטשאַפּטלעכע קאָלעקטיוון; דאָרטן איז גלייב קענטיק, אז עס האָט זיך אויסגעאַרבעט אַ נייער טיפּ מענטש ניט נאָר פיזיש, נאָר אויך גייסטיק. ס'איז גע־מאַכט געוואָרן אַ סאָפּ צו אלע יערושע־קרענק. אַנטישאַט עקסצענטריש־קייט, וואָס פּלעגט זיך אָפּט באַגעגענען, זעען מיר־אַ געזעצטן, סאָלידן מענטשן, וואָס אַרבעטן שלאָגלעריש, אָן קעסיידערדיקער אַנלעניש, אָן איבעריקן געפּילער, אַ מונטערער, אַ זיכערער אין זיך און אין זינג אַרבעט. דאָס האָבן מיר פּאַר זיך וואַ מענטש, וואָס טראָגט ניט אפּ זיך דעם יאָר פּונעם דער טויזנטיאָריקער יערושע מיט אלע אירע פּאַלנן. דער האָזיקער מענטש איז עטל פּאַרבונדן מיטג נייעם לעבן, וואָס ווערט גע־צוילט אין „פינפּיאָרן“. דאָס פּאַלק האָט זיך וווּ „פּאַריינגערט“, עס לעבט מיט אַ נייעם יונגן לעבן, עס לעבט ניט מיט דער פּאַרמאָנענערייט, נאָר פּאַרקערט, מיט דער גענוואַרט און נאָך מער מיט דער צוקונפּט.

א פאָלק, וואָס האָט איצט אַן אייגענע ייִדישע אוּטאָנאָמע געגנט אין באַשטאַנד פֿון פֿסער. עמעס, די דאָזיקע געגנט דאַרפֿ מען נאָך באַדייט טנדיק פֿאַרפֿעסטיקן, דערנאָך אויסטאַווען, אויסהאַרדעוועג אַן אוּטאָנאָ-מע רעפּובליק, וועלכע וועט דאַן פֿאַרנעמען אַ בעקאַוועדיק אַרט צווישן אירע אַלטע ראַטנ־שוועסטער. די יונגע ייִדישע געגנט פֿאַרמאָגט אזעלכע קאָלאָסאַלע מעגלעכקייטן אין פֿראַט פֿון אירע ריכטימער־רעסורסי, וועלכע פֿאַדערן דרינגענדיק באַפֿרוכפֿערונג דורך אַרגאַניזירטער שעפֿע־דישער אַרבעט. און די דאָזיקע שעפֿערישע אַרבעט וועט באַהוינט ווערן פֿון די מעטאַלאַזאָויערעס, טוילנ־אויצערעס און אַנדערע, וועלכע ליבן פֿאַר־באַרגן שוין טויזנטער יאָרן אין אַייגענעווייז פֿון דער ערד. די ערשטע פֿרוּונ זינען שוין געמאַכט געוואָרן. די ייִדישע אוּטאָנאָמע געגנט האָט שוין באַקומען אַ לויב־אַטעסטאַט. איצט פֿאַרעשריב זיב ריכטיק אַרגאַניזירן דאָס באַהערשן די ריכטימער.

די ייִדישע אוּטאָנאָמע געגנט שאַפט איצט אירע אַן אייגענע דער־נערונג־באַזע. דער פֿאַרזייִשעטעב האָט זיב דאָרטן פֿון 1926 יאָר פֿאַר־גרעסערט אַפֿ 150 פֿראַצ. און באַטרעפט 31 טויזנט האַ. דערצו איז די געגנט אַפֿ 10 יאָר באַפֿרייט פֿון אַפֿליפֿערטן יבֿרויט דער מעל־כע. אַ גרויס־כע באַדייטונג האָט דאָרטן די גערטנער, וועלכע האָט זיב אַנגעהויבן אַנטוויקלען. יעדע אונטערנעמינג האָט איר גאָרטן, און די אַרבעטער — אייגענע אינדיווידועלע גערטנער, וועלכע זינען אַ גרויסע שטיצע פֿאַרן דערנערונג־באַלאַנס פֿון דער געגנט.

די קולטור־עלע אַנטוויקלונג פֿון דער ייִדישער אוּטאָנאָמע־געגנט גייט מיט ריזיקע טעמפֿן. דאָרטן זינען שוין פֿאַראַן באַ 100 שולן, צוויי טעכניק־מס, 1 וויסנשאַפֿטלעכ־אויספֿאַרשער־ישער אינסטיטוט, 40 פֿאַליט־אופֿקלער־ערישע אַנשטאַלטן, עטלעכע שולן פֿון דער צווייטער שטופֿע און צוויי 10־יאָריקע שולן, 19 קינדער־גערטנער, 6 קלובן, 7 רויטע ווינקלען, 2 געגנטלעכע צייטונגען און 3 צייטונגען פֿון די פֿאַר־ליט־אַפֿטיילן באַ די האַטווירטן און מסס. אין צענטער איז פֿאַראַן אַ היפּשע ביבֿלאָטעק, אַ שפּיטאַל, אין ראַיאָן — אַ רוי מעדיצינישע פֿונקטן. די לעצטע טעג האָט זיב דאָרטן געפֿנט אַ ייִדישער טעאַטער, וואָס האָט אַ גרויסע קולטור־עלע באַדייטונג.

די אלגעמיינע פערספעקטיוון פון דער ייִדישער אווטאָנאָמער געגנט זינענ זייער גרויס, ווייל זי פארמאָנט קאָלאָסאלע נאטור־לייבליכע, וועלכע ווארטנ נאָר אפ גענימע מענטשלעכע הענט, אפ גוטע אָנפירער און אָרמאניזאטערס, וואָס קענענ אויסנוצן אלצדינג, וואָס די געגנט פארמאָנט. די געגנט האָט 4 מיליאָן העקטאר וואַלד, וואָס קאָנ גיין פאר עקספּאָרט. אינ די וועלדער איז פאראן א סאך פוטער־ווארגלייכעס, דערונטער פוקסן, בערג, סויבלען און א סאך אנדערע, וואָס גיבן ווערט פולן פומערווארג. אינ די וועלדער איז פאראן אַן א שיר יאנעדעס. דאָס איז אויב א גרויסע הילפ פאר דער דערנערונג פון דער באפעלקער רונג און ס'האָט אויב אן איינזומטרייעלע באדייטונג. די טייל פארמאָנט א סאך פיש.

אינ דער עהד פון דער ייִדישער אווטאָנאָמער געגנט זינענ פאראן אַן א שיר ליבליכע. אויסער דעם ארויסבאקום פון גאָלד אינ די בערג פון קליינעם כינגא, האָט זיב דאָרטן ארויסגעוויזן בא א האלבן מיִליאָרד טאָן איזנאָרצ. די דערונג האָט דעריבער באשלאָסן אויסבויע א זאוואָד, וואָס דארפ געבן בא א זעקס הונדערט טויזנט טאָן מעטאל א יאָר. די ערשטע פופציק טויזנט טאָן וועט מען באקומען שוין אינ 1937 יאָר. קוילן איז פאראן אינ געגנט גופע און בישיינעס ליגט דער בארימטער קירמאָבאָרייִשער קוילנבאסיין.

עס זינענ פאראן קאָלאָסאלע זאפאסן גראפיט, מירמלשטיין, פאר־שיידנארטיקסטע בוימאטעריאלע. ס'איז אויסגעבויט א וואפנע־זאוואָד, א דעמאָנט־זאוואָד, ציגל־זאוואָד, פאבריק פון בוי־דעטאלע, א נייִ פאבריק. עס זינענ אָרגאניזירט געוואָרן בא א צוואנציק פארשיידענע אָפעראטיווע געווער־ארטעלן, אן עלעקטרישע סטאנציע אדג.

דער קלימאט איז דער ייִדישער אווטאָנאָמער געגנט איז ביי גאָר א געזונטער. קיינע אָרטיקע ספעציפישע קראנקייטן, ווי האָס טרעפט אמאָל אינ אנדערע ערטער, זינענ ניטאָ.

א באזונדערע באדייטונג האָט דער ווערטפולער קוראָרט „קולדהר“, וואָס געפינט זיב אינ דער ייִדישער אווטאָנאָמער געגנט („קולדור“ בא־דייט אפ דער שפראך פון די צאָפנפעלקער — „הייסער קוואל“). דאָס שוועב־ווער־וואסער פון דאָזיקן קוראָרט האָט א טעמפעראטור, וואָס

דעגרייט ביז 71 גראד. אזא וואסער מיט אזא טעמפעראטור טרעפט זיך
זייער זעלטן. דער דאזיקער קווארט האָט נאָכ אין 1931 יאָר געפיערט
זיבן 10-יאָריקן יוביליי. אין קולדור זינען פאראן פיר סאטאטאָריעס
מיט 350 בעטלעך, וואנעס, און לאבאָראטאָריע, א רעגמענט-קאבינעט,
עלעקטרישע היילונג אאוו.

קולדור ווערט דערווייל אויסגענוצט גאָר טיילווייז. זינע 10 הייסע
שוועבלזויער-קוואלען קאָנען דורכלאָזן א יאָר 30 טויזנט קראנקע, דער
דאזיקער קווארט אין, לויט זינע היילונג-איינגשאפטן, ענלעך אפ פיא-
טיגארסק. אין קולדור היילט מען פונ רעומאטיזם, פונ אָרגאנישע
נערוון-קראנקייטן, פונ פרויען-קראנקייטן, פונ ווענערישע קראנקייטן,
פונ ביינער-טובערקוליאָז און פאָראגדע.

דער אלגעמיער וואגס פונ דער יידישער אווטאָנאָמער געגנט און
איר אנטוויקלונג מיט מער גיכערע טעמפן וועט זיך אָפּרופּן אפּן פאר-
פולקומענע דעם האָזיקן מערקווירדיקן קוואַרט, וואָס האָט א גרויסע באד-
דייטונג ניט נאָר פאר דער געגנט, נאָר אויך פארן גאנצען ווייטן מיד-
רעכ. מע האָט וואָס גיכער פארגרינגערט דעם צוטריט פונ די ארבעט-
דיקע סיינ קולדור, כאָטש מיט דעם, וואָס מע זאָל מאכן גרינגער דורכ-
צופאָרן דעם מעהאלעך פונ 34 קילאָמעטער, וואָס טיילט אימ אָפּ פונ
דער אנטוואָנס-טאנציע: מאכן א געהעריקן שאַסיי-וועג און אנטשטעלן
אן אווטאָבוס-פארקער.

**

מע קאָן זיבן זיכער, אז די ווינטעריקע איבערוואנדערונג אין דער
יידישער אווטאָנאָמער געגנט וועט גיין מיט א סאך גיכערע טעמפן, און
די קאָלאָסאלע אופגעפיייקייט פונ דער האָזיקער געגנט וועט פארפולט
ווערן מיט ענטוויאָסטן פונ דער סאָציאליסטישער בויונג אפּן ווייטן
מיזרעך, וואָס וועלן בויען איינציטיק זייער אווטאָנאָמע געגנט. די אָנ-
טיילנעמער פונ דער דאזיקער בויונג זינען ניט נאָר יידישע אויבערוואַנ-
דערער פונ פּסער: פונ אוקראינע, ווייסרוסלאַנד, מינערווענענט אא, נאָר
אויך איבערוואנדערער פונ אויסלאַנד. איין דער יידישער אווטאָנאָמער גע-
גנט זינען פאר די לעצטע יאָרן געקומען צו פאָרן הונדערטער יידישע אר-

בעמער פון אומעריקע, פוילן, ליטע, פראנקרייך, לעטלאנד ווא. אהער ציט זיי צו די קאָלאָסאלע ערד־שעמעכע, וואָס פארמאָגן אלע ריכטימער, וואָס זינען נייטיק דעם מענטש, ער זאָל קאָנען גליקלעך לעבן אין דער סאָציאליסטישער געזעלשאפט פון זיין קאָלקטיווער מעכאניזירטער ארבעט. דאָ קאָן מען שמעלן צו דינסט דער מענטשלעכער געזעלשאפט אלע קויכעס פון דער נאטור און פון דער טעכניק.

אין די קאפיטאליסטישע לענדער, לעמאָשל, אינענלאנד קומט אויס אפאיינ קוואדראט־קילאָמעטער 250 מאנ (און אינדער יידישער אוואָגאָ= מער געגנט—0,6 מאנ). דאָס איז בלויז א רעזולטאט פון די ווידערשפרוכט אין דער קאפיטאליסטישער וועלט. יעדע אימפעריאליסטישע מעלובע שטרעבט צו פארבאפן וואָס מער טעריטאָריעס, אויב זי קאָן זיי אליין ניט אויסנוצן, איז זי צופרידן דערמיט, וואָס זי לאָזט אנדערע זיי ניט אויסניצן. קאפיטאלן ווערן אריינגעלייגט בלויז אהין, ווו זיי גיבן דעם קאפיטאליסט א גרעסערן רעווע. דאָס פירט צו א גוואלדיקער קאָנ־צענטראציע, צו אן ענגשאפט, צום צונויפזאמלען א גוואלדיקע צאָל מענטשן אפ א קליינעם שעטעכ אין די סאמע ניט צוגעפאסטע ערטער. די מענטשן ווערן דאָ געבראכט פאר א קאָחבן צום קאפיטאל, און אין דער זעלבער צייט זינען פאראן געגנטן, וועלכע זינען פוסט און וויסט.

קאָלומאן דער סאָציאליזם האָט געזיגט בלויז אין איין זעקסטל פון נעם ערד־קלייבע, אין פססר, קאָלומאן דעם פססר דראָעט קעסיידער אנואָן פאל מיצאד דעם אימפעריאליזם, וואָס איז אין אלע לענדער באוואָפנט פונ קאָפּ ביז די פיס, איז זייער שווער גלייך צו באַפרייען זיב פון דער שווערער יערושע, וואָס די קאפיטאליסטישע וועלט האָט איבערגעלאָזן דעם פראָלעטאריאט, נאָר א קאָלאָסאלער שריט איז שוין געמאכט. דער לאָקאָ־מאָטיוו פון דער רעוואָלוציע אַללט פאָרויס מיט א גוואלדיקער קראפט און געשווינדטיקייט, און דאָ ווערן אריינגעצויגן אינעם שפערישן לעבן נייע מענטשנ־שיכטן, וואָס זינען געווען דערשלאָגן, פארוואָרפן, וואָס האָבן געקווארט גייסטיק און פיזיש, וואָס זינען פארווילדעוועט געוואָרן און האָבן געשמאכט אונטערן נאציאָנאלן יאָכ. די דאָזיקע שיכטן לעבן אויפ צו א ניי אינדוסטריעל לעבן. פארוואָרפענע ראיאָנען, געגנטן און

קאנטן ווערן פאָרגעשריטענע און אָנפירנדיקע. פרויער האָט מען די דאָ-
זיקע טעריטאָריעס געהאלטן אין א פארלאָזענעם צושטאנד, מע האָט
זיי פארוואנדלט אין פארשיקונג-ערטער, און מע האָט דאָרט ניט גע-
זען קיין סימאָניזם פון מענטשלעכער קולטור. דער סימבאָל פון די דאָ-
זיקע האַיאָנען איז געווען דער בער מיט זיין זעקס-סאָרשאַימדיקן
שלאָפּ, וואָס האָט זיין באַשענעקטן „טכומ“ וואָס זײַן באַשרענקטן כּי-
ישג האָריוואָנט.

פּססר שאַפּט אַ נײַע קראַפּט, וואָס שפּיגלט אָפּ דעם ווילן פון די
נײַע מענטשן. דאָרטן אין סיביר, וווּ יעס האָט געלעבט דער „משאַל-
דאַן“, ווי עס פלעגט מיט ביטל אָנרופּן דעם אָרטגעבירטיקן סיביר-
ריאָק די אָנטעקומענע אייראָפּייער, איז איצט אופגעקומען אַ נײַער
מענטש — דער קוואַסעוועז, וואָס פאַרמעסט זיך מיט די גרעסטע
אינדוסטריעלע גוגאנטן אין דער וועלט, וואָס איז זיכער אין זײַן ניר-
צאָנג. דער דאָזיקער נײַער מענטש, דער בויער פון סאַציאַליזם, האָט
בעדייע אופצוהייבן אפּן מיזערע אַ גרויסע אידיאָסטריע, שאַפּן דאָרטן
אַ דריטע קוילנר און מעטאָלורגיע-באזע באַ די טויערע פון צאָפּנדיקן
אַקעאָג — אין אַראַנ און יאַקוטיע, באַ די טויערע פון שטילן אַקעאָג,
אַוּספּונצן די רייכסטע קוילנר-רעזערווין פון קירמאַנדיע, אפּן מעטאָלור-
גישן ארץ פון דער יודישער אַוּטאַנאָמער געגנט און די בערג פון דעם
קליינעם כינגאַן. פּססר, אַלס פּאַרביילד פון דער קינעטיקער אַלוועלטלעך-
כער ראַטנרעפּובליק ווײַזט אָן דער מענטשהייט איר אַנטוויקלונגסוועג.

**

אַפּ ווײַטער דאַרפּ מען אין דער גאַנצער ארבעט פאַר דער בויונג
פון דער יודישער אַוּטאַנאָמער געגנט געדענקען, אַז די געגנט גייט
אַרײַן אין באַשטאַנד פון ווײַטמירערדיקן קאַנט. דער דאָזיקער מאַמענט
איז ווײַט ניט קיין פּאַרמעלער, ער האָט אַ קאַלאָסאַלע פּאַליטישע און
פּראַקטישע באַדייטונג. אין אונזער טאַגעלעכער ארבעט האַדפּן מיר
פון דעם מאַכן קאָנקרעטע אַויספירן. מיר זײַנען זייער פאַרנימערעדיק
דערין, אַז די ברייטע מאַסן זאָלן מער גענוי אינפּאַרמירט זײַן וועג
אַלע באַזונדערקייטן פון דער יודישער אַוּטאַנאָמער געגנט. מיר דאַרפּן

זי מער גענוי דערלערנען, געבן די וויכטיקע געאָגראַפֿישע קארטעס, נאָר גלייכצייטיק האָפּן מיר דערלערנען די ייִדישע געגנט אַפּ פּאָנ פּונ דערלערנען דעם ווייטמיזרעכדיקן קאנט אינגאנצן גענומען, אינ צוזאמען האנג מיט די אלגעמיינע פּראָבלעמעס, וועלכע שטייען פארן קאנט. גלייכ צייטיק דארפֿ מען זיך דערשלאָגן, אז די ברייטע האָרעפּאשנע מאסן פונעם ווייטן מיזרעכ זאָלן זיך באקאנט מיט דער ייִדישער אויטאָנאָמער געגנט. שאפּן א געהעריקע פעסטע געזעדרזאָהאניזאציע איז ווייטן מיזרעכ איז אן ערשטראַנגיקע וויכטיקע אופגאבע. מע טאָר מער ניט דולדן אזא לאגע, ווי מיר האָבן געהאט ביז דער לעצטער צייט, אז איז ווייטן מיזרעכ גופע האָט מען וועגן בירעביחזשאַן געוויסט ווייניקער ווי איז אנדערע ערטער.

מיר דארפֿן ברייט פּאָפּוליאַריזירן דעם לאָזונג, וואָס א סאַכ כאַווייִ ריז האָבן געוואָרפֿן אין די טעג, ווען מע האָט פּראָקלאַמירט די ייִדישע אויטאָנאָמע געגנט — איז צוזאמענהאנג מיטן רעגירונג־אַקט פּונ 17טן מני, אז „גאנצע פּססר בויט די ייִדישע אויטאָנאָמע געגנט“. מיר טרעפֿן דעם האָזיקן לאָזונג אין די באַגריסונגען פּונ א ריי ארבעטער־אַרגאניזאַציעס און אונטערנעמונגען, אין דער באַגריסונג פונעם סעקרעטאַר פּונ אַלִיָקראַגישן ציק, כ' ווויצעבאָווסקי, אין די רעוואָלוציעס פּונ א ריי מיטינגען, וואָס זינען פּאַהגעקומען אין צוזאמענהאנג מיטן פּראָקלאַמירן די ייִדישע אויטאָנאָמע געגנט. פאַר אונדז איז באַזונדערס וויכטיק דער דאָזיקער לאָזונג, קערוי צוזגעבן אונדזער ארבעט נאָכ א מער אינטערנאַציאָנאַלן סאַראַקטער, קערוי אויספילן באַווער סטאַלינס אָנזעגונג אפּן XVII פאַרטייִ־צוזאַמענפּאַר וועגן דערציען די מאַסן אין אַיִנ־טערנאַציאָנאַלן געיסט. נאָר בא דער דיקטאַטור פּונ פּראָלעטאַריאַט, וואָס פּאַרווירקלעכט די טאַצפּאָליטיק פּונ דער פּאַרטיי, דעם לענינישן אינ־טערנאַציאָנאַליזם, האָט געקאָנט געשען אזא „נעם“, אז די ייִדישע נאַצ־מיטדערהייט, וואָס איז געווען צעשטויבט אין מעשעכ פּונ יאָרהונדערטער, האָט געקאָנט שאַפּן א פעסטן קערן אין דער טייגע נאָכ זעקס יאָר אָנגעשטרענגטער ארבעט — שאַפּן דעם פּונדאַמענט פּונ א ייִדישער אָר־טאַנאָמער געגנט. מיר זינען זיכער, אז דאָס איז נאָר אן אָנהייב. מיטן ווייטערדיקן באַזעצן די דאָזיקע געגנט מיט ייִדישע איבערוואַנדערער,

וועלכע דארפן אינ דער פראקטיק באווויזן די גאנצע ריכטיקייט פונעם
דעגרינג-אקט פון 7טן מיי 1984 יאָר — וועט מען פארוואנדלען די
דאָזיקע דעווזיצל ווייניק-באלעכטע טעריטאָריע אינ א בלענדיקן קאנט.
די באפעלקערונג, וואָס וווינט אפ דער דאָזיקער טעריטאָריע, וועט עס
זיך בעקויען צו טאָג נאָר מיט דער געהעריקער הילף מיט צאד די ארבעטן-
דיקע מאסן פון אלע פעלקער אינ פּססר, וואָס האָבן באווויזן זיך צו
פארפעסטיקן פאר די יאָרן פון דער פּראָלעטארישער רעוואָלוציע.

פארשטייט זיך, די גרונט-שטיצע וועט גיין לויט דער ליניע פון דער
מעלכע, לויטן ברוזשעט, לויט די סמעטעס פון באוונדערע פּאָלס-
קאָמיסאריאטן פון פּססר און רפּסר און אנדערע צענטראלע אינשטאַלע-
א סאך אָבער וועט האַרפּן געטאָן ווערן אויך לויט דער ליניע פון שעפּ-
הילף מיט צאד דער פּראָלעטארישער געזעלשאפטלעכקייט, מיט צאד
די באוונדערע רעפּובליקן און באוונדערס מיט צאד די שעפּן פון דער יו-די-
שער אוטאָנאָמע געגנט: דעם ציק פון ווססר און דעם ציק פון אוססר,
ווי עס וווינט די גרונט-מאסע פון דער יו-די-שער באפעלקערונג אינ פּססר.
זייער אינטערנאַציאָנאַלע הילף האַרפּ זיך אויסדריקן אינ דעם
סאַמע וויסטיקן און ווערטפּולן פאר דער יו-די-שער אוטאָנאָמע-
געגנט — זיי דארפן באַזאָרגן די געגנט מיט איבער-וואונדער-
מיט קאדירעג, מיט ספּעציאַליסטן, דערינ באשטייט אצינד
די צענטראלע אופגאַבע פון באהערשן די אָנצאַליקע ריכטיקער און
מעלעכקייטן פון דער ניער געגנט.

אינ דער האָזיקער הילף דאַרפּ זיך אויסדריקן אונזער אינטערנאַציאָ-
נאַלע סאָלידארישקייט, וואָרעם דער מענטש — דער בויער פון סאָ-
ציאַליזם איז האָס סאַמע ווערטפּולע און אונזערע באדינגונגען. די
רעפּובליקן דאַרפן יאָפּקלייבן די בעסטע מענטשן, וואָס טויגן פאר דער
נייער בויגן אינ די קאָמפּליצירטע באדינגונגען פון ווינטן מיזען.
דערביי דאַרפּ מען באַטאָנען, אז דער לאָזונג, „טאַנצ פּססר בויט די
יו-דישע אוטאָנאָמע געגנט“ באַטייט גלעכצייטיק, אז צוגלייך מיט די
יו-דישע איבערוואנדערער, וואָס האַרפּן אַהינ דעריקער געשיקט ווערן,
איז טייטיק צוגעבן אויך נייטיגן די ישיע קאדירעג, וועלכע וועלן העלפן
גיכער אויספילן די פּלענער פון בויען אַומזעם ריכטיקן גרענעצ-ראיאָן.

אינ די באדינגונגען פון בויען א נביע געגנט איז די אינטערנאציאָנאַלע
 נאלע היילפ זייער וויכטיק. ווען די פּראָלעטאריער פון פארשיידענע
 אונטערנעמונגען וועלג העלפן אין דער פּאַרמ פּונ שיקן רעמאָנט-
 בריגאדעס צו דער געהעריקער ציט, העלפן באקומען פארשיידענע
 דעפיציטע מאטעריאלן פון די יעפישע פּאַנדן אפּ די אונטערנעמונגען—
 וועט דאָס האָבן אַ גוואַלדיקע באַדימונג. ווען די אַרבעטער וועלן
 ספּעציעל אין די ניטאַרבעט-שאַען פאַהררייטן מאַטאַנעס פאַר דער
 ייִדישער געגנט, וועט עס באַטייטן, אז די אינטערנאציאָנאַלע סאַלי-
 דארישקייט דריקט זיך אויס אין קאַנקרעטע מייסימ, די אַגיטאציע און
 די פּראָפּאגאַנדע מיצואד די אַרבעטער פּונ די פאַרשיידענע נאַציאָנאַלי-
 טעטן פאַר אויסהאַבן די רעשטן פּונ נאַציאָנאַלער פּינטשאַפּט, וועלכע
 שטעלט צום שאַנד-סלופּ די אַנטפּלעקונגען פּונ אַנטיסעמיטיזם צווישן
 די אָפּגעשטאַנענע עלעמענטן, וועלכע פּאַפּוליאַריזירט די באַשטימונג
 פּונ דער רעגירונג וועגן אָהגאַניזירטן די ייִדישע אַווואַטאַטע געגנט,
 זינען אַליין פאַר זיך א גרויסער פּאַזיטיווער פאַקט אינעם פאַרווירק-
 לעכען די לעניניש-סאָציאַלינישע נאַציאָנאַלע פּאַליטיק.

דער אינטערנאציאָנאַלער מאָמענט אינ דער אַרבעט פּונ דער ייִדי-
 שער אַווואַטאַטע געגנט האָט אַן אַנטשיידנדיקע באַדימונג אין דער
 געגנט גופע, ווייל אפּ דער טעריטאָריע פּונ דער געגנט וווינען פאַר-
 שיידענע נאַציאָנאַליטעטן, וועלכע בויען זי צוזאַמען מיט געמיינזאַמע
 קויכעס. זייער אַרבעט וועט זיין פּרוכטבאַר, אויב זיי וועלן נישט געבן
 דעם קלאַסנפּינט קיין מעגלעכקייט צו יעטיילן קאָרטן די אַרבעטנדיקע
 לויטן נאַציאָנאַלע סימען, אפּ באַזונדערע לאַגערן, אַנטוויקלענדיק דעם
 נאַציאָנאַליזם, דעם ייִדישן, רוסישן, אוקראַינישן, קאָריינישן אַאוו.
 איינע פּונ די וויכטיקסטע אופּגאַבעס פּונ דער פאַרטייאָנפירונג אינ
 געגנט איז — פאַרשטאַרקן מיט אלע מיטלען די אינטערנאַציאָנאַלע
 קלאַסנ-דערצינונג. די דאָזיקע אופּגאַבע דאַרפּן באַזונדערס אַרויסגעהיקט
 ווערן פאַר דער געזענדע-אָהגאַניזאציע אינ ווייטן מיזרעכ.

כּוּמַר דערמאָנען נאָכאַמאָל, אז די ייִדישע אַווואַטאַטע געגנט גויזט
 אַרבעט אינ באַשטאַנד פּונ ווייטמיזרעדיקן קאַנט, און דאָרטן ווערט גע-
 לייזט איר גוירל, איר דערפּאָלג, אָדער דורכפאַל. דאָס איקערדיקע

הענגט אים פון דער אַרטיקל פארטוי-אָרגאַניזאַציע און פון איר אָנ-
פירונג, פון די אַרטיקל ראטנ-אָרגאַניזאַציע, פון דער אָנפירונג מיטאד די
געגנטלעכע אָרגאַניזאַציע, וועלכע דארפן ווערן דורכגעדרונגען מיטן בא-
וויסטזיגן פון דער קאָלאָסאלער פאראנטוואָרטלעכקייט, וואָס די
דעגירונג באשטימונג פון 7טן מינע 1934 קאָר לייגט אפ זיין ארופ.
מייגען, ואו מע קאָן אָנפירן מיט דער בייזונג פון דער יידישער אויטאָ-
נאָמער געגנט פון צענטער, פון מאַסקווע, פאר 10 טויזנט קילאָמע-
טער, הייסט אָפנארטן זיב אלוין, ווי אָפעראַטיוו דער קאָמערד זאָל גיט
זיגן, ווי דער געזערד זאָל אימ גיט העלפן, וועט דער שווערפונקט
פון בויען די געגנט לייגן אין דער יוואליטעט פון דער ארבעט פון
די אַרטיקל און געגנטלעכע אָרגאַניזאַציעס.

דאָס איז פארשטענדלעך, נאָר דאָס געמט אפ קיינ פאל אפ א האָר
גיט אראָפ די פאראנטוואָרטלעכקייט פון יענע צענטראַלע אָרגאַניזאַציע
און אָרגאַניזאַציעס, אפ זעלכע ס'איז ווי א הויפט-אופגאבע ארופגע-
לייגט געוואָרן צו מיט העלפן דער סאַציאַליסטישער בייזונג אין דער
יידישער אויטאָנאָמער געגנט. מע דארפן נאָך גענויער איינשטעלן, ווער
פארוואָס איז פאראנטוואָרטלעך, נאָר די אלגעמיינע פאָליטישע פארא-
אנטוואָרטלעכקייט פאלט אפ יענע, וועלכע דארפן בויען די געגנט, די
געזערה-אָרגאַניזאַציעס דארפן זיב אין דער ארבעט נאָך מער מאַכיליג
זיגן. דער דערגרייכער דערפאָלג פארפליכטעט ווייטער צו פאנאנדער-
וויקלען די ארבעט.

* * *

די צאָל מיטגלידער פון געזערה איז נאָך ווייט גיט קיינ געגנדיקע.
מע דארפן גראָד איצט אויסניצן דעם מאָמענט, ווען עס דאָס זיב
ארויסגעוויזן אזא גוואַלדיקער איינטרעס צו דער שאפונג פון דער
יידישער אויטאָנאָמער געגנט, קעדיי ערנסט פארנעמען זיב מיט
ווערביגן מיטגלידער פארן געזערה אין אלע אונטערנעמונגען, אין די
קאָלוירטן, ראטווירטן, אין דער רויטער ארמיי, צווישן דער סמו-
דענטשאפט און לערניונגט.

די דעאָרגאַניזאַציע פון קאָמערד איז דעם פראט, וואָס איז זינע
הענט ווערט קאָנצענטרירט די אָפעראַטיווע אָנפירונג מיט דער איבער-

וואנדערונג פון די יידישע ארבעטגדיקע, וועלע טיילווייז באפרענג אפ די ערמער דעם געזענד פון דירעקטער ארבעט צו ווערברג און אפ־קליבן איבערוואנדערער, וואָרעם לויט אָט דער ליניע וועט ארבעטן דער אפאראט פון קאָמערד. די אָרגאניזאציעס פון געזענד וועלן קאָנען מער קאָנצענטרירן זייער אויפמערקזאמקייט אפ דער געזעלשאפטלעכער און פאָליט־דעראַציִישער ארבעט, אפ ווערברג מיטגלידער, אפ אויס־זוכן מיטלען, אפן ישעפּטום.

אינ דער זעלבער צייט דארפ מען געדענקען, אז די פראגע וועגן מענטשן, וועגן איבערוואנדערער אין פאר דער יידישער אויטאָ־טאָמער געגנט אנטשיידנדיקע פראגע, און די געזענד־אָרגאניזאציע וועט דארפן אפן סאמע ערנסטן אויפן געזעלשאפטלעכ מיטדעלפן דעם אפאראט פון קאָמערד אפ די ערמער צו ווערברג און אפ־קליבן איבער־וואנדערער. ביזוואנען דער דאָזיקער אפאראט וועט געשאפן ווערן, דארפ מען נאָך ענענדישער ווי פריער פאָרזעצן די ארבעט לויט דער דאָזיקער ליניע, וואָרעם די פּראָגראַם פון איבערוואנדערונג אין דער יידישער אויטאָטאָמער געגנט דארפ אויטאָניט אויסגעפילט ווערן, פונקט ווי עס דארפ אויסגעפילט ווערן די פּראָגראַם פון דער איבערוואנדערונג אין די איבעריקע יידישע ראיאָנען, וועלכע מיר טאָרן אויב אפ ווייטער גיט ארויסלאָזן פון אויגן. מיר דארפן זיי העלפן דער־אָבערן די פאָדערשטע פאָזיציעס אין דער סאָציאַליסטישער בויונג.

אין באשטאנד פון דער יידישער אויטאָטאָמער געגנט וועלן אָרגאניזירט ווערן 4—5 ראיאָנען, וועלכע דארפן קאָמפלעקטירט ווערן מיט געהעריקע טוער. דאָס לייגט ארום אפ די געזענד־אָרגאניזאציעס א פליכט: טייקעפ אָנצונעמען פּיטלען צו באַזאָרגן די יידישע געגנט מיט צוגאָב־קאדערען, מיט טוער פון די אנטשפּרעכיקע קוואליפיקאציעס. מע דארפן נעמען אויב אכט, אז א גרויסע האַליע אויב דער ארבעט פון פאר־וואנדלען דעם ראיאָן אין א געגנט האָט געשפילט דער פאקט, וואָס דער ראיאָן איז זיך שטארק צעוואַקסן, וואָס ער האָט שוין א בוד־זשעט פון 54 מיליאָן רובל, און איז צעוואַקסן אפ א ריזיקן שעמען פון העכער 7 מיליאָן הא. אָנפירן מיט אימ פון איינ אָרט, פון צענ־טער, גיט האַבנדיג קיין אַנשפאר אפ די ערמער, איז גיט מעגלעכ.

מיר דארפן איצט העלפן דער געגנט שאפן און פארפעסטיקן אירע
רואינע פונקטן.

די אהנביותא, וואס ווערט געשאפן אפ צו פארוואנדלען דעם האר-
יאן אין א געגנט, דארפן וויסן, אז איך געשטאלט פונ געזעהר וועט זי
געפינען די נייטיקע אונטערשיצונג. דאס דארפן זיך אויסדרוקן ניט
בלויז איין רעזולוציעס, נאָר אין קאָנקרעטע מיטן, אין הילף מיט
קארדע און כוילענ. מיר דארפן איצט אונדזער פלאן פונ הויצאָעס
אין דער יידישער אווטאָנאָמער געגנט פאר דעם יאָר רעאלוירן אין א
פולער מאָס, ווי אין צענטער, אזוי אויך אפ די ערטער. ס'איז מעג-
לעך, אז אונדז וועט אויסקומען א קלער טאָן וועגן נייע ארבעט-מע-
טאָדן אפ און פארשטארקן אונדזער פינאנציעלע באַזע ס'זי איך פססד
גלעס ס'זי ווי די אויסלענדישע הילפאָרגאניזאציעס פונ געזעהר.

די אהנביותא דארפן זאָרגן וועגן דעם, אז ס'זאָל אויסגעארבעט ווערן
א צווייטער פינאנציעלע פלאן פאר דער יידישער אווטאָנאָמער געגנט, מיר
דארפן העלפן אין דער האַנדלעך ארבעט. מע דארפן זיך שוין גרויס צו
ליוונ די פראַבלעם פונ כינאן, גרויס א באַדן פאר א מאַסנאָיבער-
וואַנדערונג פאר דער דאָזיקער גרויסער בויגן, ווייל די פראַגע וועגן
קוילן, מעטאל און טראַנספאָרט איז אַן אַנטשיידנדיקע פארן וויטמיז-
רעכריקן קאנט.

באָן אויסארבעטן דעם פלאן פונ צווייטן פינאנציעל פונ דער יידישער
אווטאָנאָמער געגנט דארפן מיר געדענקען, אז די ליניע, וואָס איז געגן-
מעגל אפ צו יאָפּן איך דער געגנט, דערנערויגליכאָע, דארפן רורלעכע פירט
ווערן מיט דער גאנצער אקשאָנעס. אָן דעם איז ניט מעגלעך צו פאר-
פעסטיקן די איבערוואַנדערער. אין די נאָענטסטע יאָרן דארפן די מעלדאָר
ראַציע שטיין אין צענטער פונ דער אופמערקזאמקייט. דאָס דארפן גע-
דענקען אויך די אָרגאניזאציעס, וואָס וואַלטן ישעפּטומאָיבער דער יידישער
אווטאָנאָמער געגנט. די מעלדאָרראַציע איז די באַזע פאר דער אינדוסטריאַ-
ליזאציע פונ דער נייער געגנט, וואָרעם עס פאָדערן זיך א סאך צענדלי-
קער טויזנטער איבערוואַנדערער, וועלכע מע דארפן באַזאָרגן מיט דערנערוונג.
דער געזעהר דארפן מאַסימאל אויסנוצן די געשאפענע לאַגע, קע-
דיי פארברייטערן און פארפעסטיקן זיין אָרגאניזאציע, פארשטארקן זיין

טעטיקייט און אוועקשטעלן ווי געהערדיק די אהרבעט פון אופקלערן דעם זיג און די באדייטונג פון דעם, וואָס די פארטיי און די רעגירונג האָבן באשלאָסן שאפן א יודישע אווטאָנאָמיע געגנט אין באשטאנד פון ווייט מיזערדיקן קאנט. גלייכצייטיק דארפ דער געזעצט קעמפן קעגן די אנטפלעמונגען פון נאציאָנאליזם לויט אַט דער ליניע און אויב קעגן יענע, וואָס דערשאצן נישט דעם דאָזיקן פאקט און אינגאָרין איימ.

דערביי דארפ מען באווייזן, ווי די אימפעריאליסטן נוצן אויס די יודישע נאציאָנאליסטישע באוועגונג, דעם ציעניזם, שאפנדיק אַינ פאלעסטינע א שטיצפונקט פארן ענגלישן אימפעריאליזם.

די יודישע קאָלאָניאליזם פון פאלעסטינע ווייט אפ די מיטלען פון דער יודישער אימפעריאליסטישער ברויטשאזיע. די אָנפירונג געפינט זיך אין די הענט פון פלינקע ברויטשאזיע געשעפטליכע, וועלכע עקספּלאַטירן די יודישע מאסן, וואָס זינען פארפירט געוואָרן קיין פאלעסטינע צוליב זייער נויט אָדער צוליב די אַנטיסעמיטישע פארפאַלגונגען אין די קאפיטאליסטישע לענדער, ווי זיי האָבן פריער געוויינט. די יודישע קאפיטאליסטן אין פאלעסטינע עקספּלאַטירן די יודישע מאסן א סאך שטארקער ווי מע האָט זיי עקספּלאַטירט פריער.

אין בירעבידזשאנער ראיאָן האָט מען די יודישע ארבעטנדיקע מאסן צוגענומען מיט אָפּענע אָרעמס, — דער דאָזיקער ראיאָן האָט זיך באַזונדערס שטארק גענייטיקט און נייטיקט זיך אין מענטשן. יעדער נייער מענטש איז געווען אַן אָנגעלייגטער גאסט, ווייל ער האָט געהאַלפן דער אלגעמיינער סאָציאליסטישער בויונג. אין דער זעלבער צייט דארפ מען פארציילענען, אז אין בירעבידזשאן זינען נישט קיינע נאציאָנאליסטישע פרעמדענטען, וואָס זאָלן וועלן שאפן דאָרטן זייער מעלכוישקייט. די גרונט־נאציאָנאליסטישע זינען דאָרט די רוסן, זיי האָבן די מערהייט. די דעפארטונג פון בויען די נאציאָנאליע האט־רעפּובליקן האָט באווייזן, אז די באַציונג מיטאד די רוישישע ארבעטער און ארבעטנדיקע איז א גוטע, א ריכטיקע, אן אויסגעהאלטענע באַציונג צו די אָרגאניזירטע נאציאָנאליע אווטאָנאָמיעס. האָט איז א פאקט פון גרויסער באדייטונג. אפ דער דעפארטונג פון בירעבידזשאן קאָנען מיר אויב קאָנסטאַטירן, אז זינט עס האָט זיך אָנגעהויבן די יודישע איבערוואַנדערונג

אהינ, האָבנ זיך דאָרטן אינגעשטעלט גוטע באציונגען צווישן די ייִדישע איבערוואַנדערער מיט די אָרטיקע אלטע אַינבוווינער. דעם לעצטן יאָר זיינען געווען פאקטן, אז מע האָט די ייִדישע איבערוואַנדערער אינגעלאַדן אין ניט ייִדישע קאָלוניען. די שאַפונג פון א ייִדישער אַוויִ מאָנאַטער געגנט איז אין בירעכירזשאַן אופגענומען געוואָרן מיט גרויס ענטוואַזאָם ניט נאָר דורך דער ייִדישער באפעלקערונג, נאָר אויך פון דער ניט ייִדישער, וועלכע האָט אויסגעדרוקט איר גרייטקייט צו העלפן מיט קאָנקרעטע מניסין בויען די ייִדישע געגנט.

אזוי איז די לאַגע אינעם לאַנד פון די האַטן.

ווי האַלט עס אָבער און לאַנגער פון די אימפעריאַליסטן, אין פא־ לעסטינע, ווהינ די ייִדישע איבערוואַנדערונג גייט שוין אין מעשעב פון העכער א האַלבן יאָרהונדערט, וווּ זיי האָט אָפגעקאָסט און קאָסט אָפ צענדליקער און הונדערטער מיליאָנען דאָלאַרן?

די קאָלאָניאַליזאציע פון פּאַלעסטינע טראָגט אַן אויסגעשפּראַכטן אימ־ פעריאַליסטישן כאַראַקטער, זי האָט דעם ציל אַרויסצושטויסן פון דאָרטן די אַרמגעבירטיקע אַראַבישע באפעלקערונג, וואָס וווינט דאָרט שוין טויזנטער יאָרן. די קאָלאָניאַליסטישע שטעלן זיך ניט אָפּ פאַר קיינע מעטאָדן און באַמֶנען זיך שאַפן פון די ייִדישע אינוואַנדערער א פעסטן אָנשפאַר קעגן די אַראַבער, וואָס „בונטעווען זיך“ און שטרעבן צו באַפֿרענען זיך פון אַנטווערן אימפעריאַליסטישן יאָך, אין דער ערשטער ריי פון ענגלישן אימפעריאַליזם. די דאָזיקע אימפעריאַליסטישע קאָלאָניאַליזאציע פון די ייִדן איז פּאַלעסטינע ווערט צוגעדעקט מיט היסטאָרישע באַבעמניסעס וועגן דעם, וואָס די ייִדן האָבן מיט צוויי טויזנט יאָר צוריק געווינט אַיז קליינאויזע.

וואָס וואָלט געוואָרן מיט אלע מעלכעס איז דער וועלט, ווען זיי וואָלט זיך פּלוצעם פּאַרזעלט אומקערן די געשיכטע אפּ צוויי טויזנט יאָר צוריק? נאָר די דריטשישע פּאַשיסטן קאָנען זיך דערטראַכטן דער צו, אז מע קאָן אויסקערענען די האַרד פון דער געשיכטע צום מוטל־ אלטער. ס'איז אָבער א סאָפּעק, צי די פּאַשיסטן אליין גלייבן ערנסט אין זייערע רעאַקציאָנערע פּלענער. אָבער ווי די ציעניסטן וואָלן זיך ניט סטאַרען צו דינען די אימפעריאַליסטן, באַקומט זיך יא זיי גאָרניט אַן

ס'קאָן זיך ניט באקומען, ווייל זיי באזירן זיך אפ א וואקלדיקן באָדן. בא דער ערשטער בעסטער קאָמבינאציע, וואָס וועט זיי לוינען, וועלן די אימפעריאליסטן קאָנן די יידישע קאָלאָניסטן אפ העפקער איינ די הענט פונ די, וועמען געזעצלעכע נאציאָנאלע אינטערעסן די ציעניסטן ווילן מאקרעוו זיין פאר די אימפעריאליטישע רויכער. אלעמען זינען גענוג באוויסט די שכיטעס אפן נאציאָנאלן באָדן, וואָס קומען פאָר איינ פאלעסטינע צו דער פרייד פונ די אימפעריאליטישע נאציאָנאליסטישע וועלכע האלטן זיך אדאנק דער סיסטעמאטישער העצע און סינע צווישן די נאציאָנאליטיעטן.

איינ פאלעסטינע ווערן די נאציאָנאליסטישע שטימונגען פארשארפט, באזונדערס פארנעמט זיך דערמיט דער פאשיסטישער ציעניזם איינ גע- שטאלט פונ אזא פירער ווי זשאבאָטינסקי. עס פירן א שארפע שטוי- ניסטישע אגיטאציע אויך די אראבישע עפענדיש, דאָס אלץ פירט אומ- פארמינדלעכ צו בלוטיקע צוזאמענשטויסן, און בא געוויסע באדינגונ- ען צו מיליטאריזשאבטן. דער קריג, וועלכער קומט איצט פאָר צווישן הערזשאס און יעמען איינ אראביע, קאָנן זיך דירעקט אָפּרופן אפן גויזל פונ דער יידישער קאָלאָניזאציע איינ פאלעסטינע. אויב די פארווייניקונג פונ די אראבער וועט פאקטיש פארוויירקלעכט ווערן, וועט זיך עס קאָנן פילן אויך איינ פאלעסטינע. אויב די אראבער וועלן זיך באפרייען פון נעמ אימפעריאליטישן יאָב, וועלן זיי הורכפירן זייערע פלענער קעגן די ציעניסטן. וועלן זיך די אראבער ניט דערשלאָגן עס אינטאנצן, אפ וויפל מע שטערט זיי איינ דעם, וועלן זיי דאָס צווינגען די אימפעריא- ליסטן מער צו רעכענען זיך מיט זיי.

ווען מיר נעמען איינ אכט די באוועגונג פונ די אראבער, וואָס האָט דעם ציל צו שאפן איינ איינהייטלעכע מעלכע איינ אזיע, וועלכע זאָל זיין באפרייט פונ די אימפעריאליטישע דיקטאטערס, קאָנן מען גרינג פאָרווייניקן, וואָס פאר א גויזל עס דערזאגט די יידישע איבערוואנד- דערער איינ פאלעסטינע. די מאסן קאָנען טייער באצאָלן פאר דער פאר- ברעכערישער פאָליטיק פונ די ציעניסטן, וועלכע שטעלן איינ קאָנן דאָס לעבן פונ די יידישע איבערוואנדערער צום גונסטן פונ די אימפעריא- ליסטן. דער איינציקער אויסוועג פאר די יידישע ארבעטנדיקע איינ פא-

לעסטיגע פון דער געשאפענער לאגע אין — פארייניקט זיך צוזאמען מיט די האָרעפאשנע אראבער אין זייער געמיינזאמענע קאמפ קעגן די צייעניסטן און קעגן די אימפעריאליסטישע פארוואַרנער זייערע, פארוג ניצאָכט פון דער רעוואָלוציאָנערער פּרעהימיטאָוועגונג פון די אראבישע פעלקער, אונטער דער אָטפירונג פון דער קאָמפארטיי, וואָס אין אירע רייען געפינען זיך שוין די בעסערע רעוואָלוציאָנערע עלעמענטן פון די אראבישע ארבעטער, פעלאַכט און יודישע ארבעטער.

אלס כּוואַרטירסטישער שטרייב, וואָס באַוווּזט, אפּ וויפּל פּאַלעסטינע איז באַנקראַט פאר דער יודישער באַפֿעלקערונג, קאָגן דינען דער פּאַקט, וואָס אין צוזאַמענהאַנג מיט דער גרויסער עמיגראַציע פון די יודן פון דעמאַסטרע, פּוטוואַנען מע לויפּט צוליב דעם פּאַשיסטישן טעראָר, ווערט איצט ארויסגערוקט די אידוי וועגן אופּזוכט פאר די האָזיר קע עמיגראַנטן א ניע טעריטאָריע, אפּן עקוואַטער, איז אנגאַלע ארג. באַלאַגניו צו פּאַרן אין פּאַלעסטינע איז איצט פּאַהאַן ווייניק, די, וואָס האָבן פּאַרוואַכט דעם טאָם פּאַשיסטישן רעזשימ, האָבן מוירע, און אויב אין פּאַלעסטינע וועלן זיי טרעפּן דעם פּאַשיזם, די ברוינע העמדלעך, דער ווילקאנישער ציטמאַנד פּוין פּאַלעסטינע אפּן נאַציאָנאַלן באַדן קאָזט זיך האָ, פּאַרשטייט זיך, אויב פּילן.

* * *

יעדער טאָג ברענגט אונדז ניע אָפּקלאַנגען פון אויסלאַנד אפּ דער שאַפּונג פון דער יודישער אויטאָנאָמער געגנט. מיר האָבן באַגרייטערטע אָפּקלאַנגען און באַגרייסונגען צום צענטראַלן ראַט פון געזערה און אַג-דערע אָרגאַניזאַציעס פון יודישע ארבעטער און האָרעפּאַשיקעס אין אמעריקע, אויסטראַליע, יעסטרײַכ, פּראַנקרײַכ, ליטע, לעמלאַנד, ארגענטינע אאוו. אין די אלע באַגרייסונגען ווערט אונטערגעשטראַכט, און די אויסבילדונג פון דער יודישער אויטאָנאָמיע איז פּססר באַוווּזט, ווי ריכטיק די ראַטן לייזן די נאַציאָנאַלע פּראַגע, און דאָס פּירט „צו דער פּאַקטישער ברודערונג און דערנענטערונג צווישן די נאַציאָנאַלי-טעטן, אלס רעזולטאַט פון ניע סאַציאַלפּאַליטישע קעגנזייטיקע באַצײ-ונגען אין ראַטפּאַרמאָד“.

די מיטגלידונג וועגן דער שאפונג פון דער יידישער אווטאגאמער געגנט איז אופגענומען געווארן פון די יידישע נאציאנאליסטן און ציער ניסטן מיט אפענער סינע. ווי דער „עמעס“ דערציילט, איז עס פאר זיי געווען אומדערזארגט, ווי א דונער פון לויטערן הימל, האבן דער דאָ-זיקער אקט איז שוין לאנג געווען אָנגעמערקט. אייניקע ברוזשואזע און סאָציאַליזאָפּאָליטישע ציטונגען האָבן עס געפרוּווט פארשווינגן, נאָך לאנג שווינגן האָט מען גיט געקאָנט און ארויסטרעטן אָפּן און אָפּליי-קענעג די וויכטיקייט פון שאפן די יידישע אווטאגאמער געגנט וואָלט באטייט פארלירן די וויחקונג אפ די מאסן, האָבן זיי אָנגעהויבן ריידן, און אינ אלגעמיין איז האָס גיט קיין שלעכטע זאכן, נאָך בא דער סיס-טעם פון קאָלוירטן וועט די פרוואטע איניציאטיוו איג דער יידי-שער אווטאגאמער געגנט דערשטיקט ווערן אאוו. אָבער ווי די יידישע ברוזשואזע און אירע פארטויען, די ציעניסטן און אנדערע, זאָלן זיך גיט באמנען צו טרעבן רעכילעס, וועלן זיך די יידישע ארבעטער און האָרעפּאָליטיקעס פאנאנדערקלעבן און אלע לינגס.

דערין העלפן זיי די פאָרגעשריטענע רעוואָלוציאָנערע ארבעטער מיט זייערע פארטויען. מיר האָבן איג אויסלאַנד איג אלע טיילן פון דער וועלט 18 הילפֿאַרגאניזאציעס פונט געווערד. זיי אלע זינען פריינט-שאפטלעך פארבונדן מיט ופסער און זיי פאָפּוליאריזירן מיט אלע מיט-לעג די נאציאָנאלע פאָליטיק פון דער ראטגמאכט, באוונדערס בענע-גייע די יידישע מאסן, און העלפן אונדז מאטעריעל. זיי וועלן, פאר-שטייט זיך, איצט בארטיטירן פארשטאחן און אנטוויקלען זייער אר-בעט, וואָרעם דער רעגירונג-אקט פון 7=טן מיי וועט זיי צוגעבן מער ענערגיע, מוזט און אַנגעשפארטקייט.

מיר וועלן געבן א קורצע מאראקטעריסטיק פון איינער פון די בעס-טע געזעלדישע הילפֿאַרגאניזאציעס איג אויסלאַנד, קעדיי דער ליינער זאָל באקומען א פאָרשטעלונג וועגן דער בארטיטונג, וואָס זייער אורבעט האָט פאר אונדז. לאָמיר נעמען אישטיווער דעם „איסקאָר“ איג אמערי-קע. ער איז אנטשטאנען קימאט גלייכצייטיק מיטן געזעלד, מיט 10 יאָר צוריק, און האָט אונדז איבערגעשיקט גאנץ בארטיטיריקע געלט-סומען איג אויסלענדישער וואלוטע און איג מאשינעס.

זינט מיר האָבן אָנגעהויבן פירן די ארבעט אין בירעבידזשאַן.
(1928), האָט זיך דער „איקאָר“ איבערגעשלאָסן אָפּ צו באדינען דעם
דאָזיקן האַנג. ער האָט אָרגאַניזירט זייער אַן אוּטאָריטעטע עקספּע-
דיציע, וואָס האָט זייער ערנסט אויסגעפאַרשט דעם האַנג און האָט
ארויסגעלאָזט אין אויסלאַנד א סאָלידע ארבעט וועגן בירעבידזשאַן.
פאַר די דאָזיקע יאָרן האָט דער „איקאָר“ אונדז איבערגעשיקט העכער
אַ פּערטל מיליאָן דאָלער, מאַשונעס און אינסטרומענטן. אין בירעביד-
זשאַן האָבן זיך באַוווּזן די ערשטע אוּטאָמאָבילן, מאָטאָציקלען, טראַק-
טערס, עקסקאַוואַטערס, וואָס האָבן גענומען אופּהייבן דעם ניט גערימט-
באָדן, פאַרייניקן זינע צעוואָהפענע פּונקטן אַוואָ.

דער „איקאָר“ האָט צוגעשיקט דעמאלט פאַר סטאַנדאַרט-הינדער,
מאַשינעס פאַר עלעקטראַסטאַנציעס, אויסשטאַטונג פאַר אַ בלעכ-פאַבריק
אַוואָ, קאָמפּרעסאָרן און אַ סאַך פאַרשיידענע זעגן און אַנדערע
אינסטרומענטן, אַ גאָרטנ-טראַקטער, אַן עלעקטרישע וועשערין, מעדי-
קאַמענטן, מעדיצינישע אינסטרומענטן אַוואָ. דאָס אַלע, וואָס מיר האָבן
אויסגערעכנט, גיט אַ געוויסע פאַרשטעלונג וועגן דעם, ווי אַסטווי די
ייִדישע אַרבעטער און האָרעפּאַשיניקעס אינאַמעריקע אינטערעסירן זיך
צו געוונט מאַכן די עקאָנאָמישע קאַגע פּונ די ייִדישע מאַסן אין פּסער.
נאָך אַ גרעסערע באַדינונג האָט די געזעלשאַפטלעכע און פּאָליטישע
טעטיקייט פּונ אַזעלכע אָרגאַניזאַציעס ווי „איקאָר“, וועלכע דעמאָסטירן
די מיעסע דעכילעס, וואָס עס פאַרשפּרייטן אונדזערע סאָנימ. קעגן די
דאָזיקע רעכילעס שטעלט דער „איקאָר“ זינן ריכטיקע אונפאַרמאַציע
וועגן פּסער און באַוווּנדערס וועגן דער קאַגע פּונ די ייִדן. די מיטהילפּ-
אָרגאַניזאַציעס קעמפּן קעגן פּאַשיזם און אַנטיסעמיטיזם און געמען
אַנטייל אין אַלע קאַמפּאַניעס צוזאַמען מיט די רעוואָלוציאָנערע עלער-
מענטן, זיי דעמאָסטירן די ציעניסטן, זייערע מאַכינאַציעס און דעבי-
לעס וועגן פּסער, זיי דעמאָסטירן אויך די רעכילעס פּונ די ייִדישע
סאָציאַל-פּאַשיסטישע פאַרטייען, ווי דער „בונד“ און אַנדערע. אַלס
קלאַל, ארבעטן געוויינלעך די מיטהילפּ-אָרגאַניזאַציעס פּונ געזעחד אין
קאַנטאַקט מיט דער געזעלשאַפט „פריינט פּונ פּסער“ אין אויסלאַנד.
„איקאָר“ שטיצט זיך דערדיקער אָפּ די ייִדישע רעוואָלוציאָנערע ארבעטער.

די דאָזיקע מיטהילפֿזאָרגאניזאציעס פֿונ געזערד איג אויסלאַנד
העלפֿט אונדז מיט מענטשנ און קוואליפיצירטע ארבעטער, אין וועלכע
מיר האָבן זיך גענייטיקט אין בירעביהושאנ. מע האָט אונדז געשיקט
אגראָנאָמע, אינושעגערנ, טעכניקער און אַנדערע ספעציאַליסטן. די
דאָזיקע כאַווייריך האָבן אונדז מיט זייער שלאָגלערישער געניטער אר-
בעט געהאָלפֿט און העלפֿט נאָך איצט אויך פֿראקטיש בויען די ייִדישע
אוּטאָנאָמע געגנט. עמעס, ניט אלע, וואָס זינען געקומען פֿון אויס-
לאַנד, זינען דאָרט פֿארבליבן. אַ גרויסער טייל האָט דאָרט אָפּגעארבעט
א געוויסע צייט און האָט זיך ניט געקאָנט צופֿאסן צו דער ארבעט
פֿון פּיאָנערן איג אַ נער ניט באַוווינטער געגנט און האָט זיך איבער-
געקליבן אין אַנדערע געגנטן פֿון פֿאַרמאנד. אָבער די, וועלכע האָבן זיך
פֿאַרפֿעסטיקט אין דער ייִדישער אוּטאָנאָמע געגנט, אַרבעטן גוט.

אין דער ייִדישער אוּטאָנאָמע געגנט זינען פֿאַראַן ארבעטער און
ספעציאַליסטן, וועלכע זינען געקומען פֿון אמעריקע, ליטע, לעטלאַנד,
ארגענטינע, פֿראַנקרײַך, דײַטשלאַנד, פּוילן, בעלגיע, פֿאַלעסטינע אאוו.
זיי אלע האָבן מיט זייער שלאָגלערישער ארבעט מיטגעהאָלפֿט די דער-
פּאָלן פֿון בירעביהושאנ און האָבן מיטגעהאָלפֿט צו פֿאַרוואַנדלען אים
אין דער ייִדישער אוּטאָנאָמע געגנט.

מיר האָפֿן, אז אויב אַפּ ווייטער וועלן מיר אָפּנעמען פֿון אויס-
לאַנד ייִדישע ארבעטער, וואָס זינען נייטיק פֿאַר דער בויגונג פֿון דער
ייִדישער אוּטאָנאָמע געגנט, אַפּ צו פֿאַרגיכערן די טעמפֿן פֿון איר
וויקס, אָפּנעמען אין אזא צאָל, ווי עס וועלן אונדז דערלויבן די בא-
דינגונגען.

דער ענטוואַפֿונג פֿון די ייִדישע ארבעטער, וועלכע ס'האָט אַרויסגע-
רופֿן די אויסבילדונג פֿון דער ייִדישער אוּטאָנאָמע געגנט, איז זייער
גרויס. ס'איז גענוג זיך צו פֿאַרזען אַפּ אזא פֿאַקט, ווי דער מיטינג, וועל-
כער איז אַנגעגאָהנט געווען אין ניו-יאָרק לעקאָווער דעם שאפֿן די
ייִדישע אוּטאָנאָמע געגנט, וואָס האָט צונויפֿגעקליבן העכער 12 טויזנט
אַנטיילנעמער. זענען יעס וואָלטן מעגלעך געווען אזעלכע מיטינגען אין
די זיך פֿאַשייטנדיקע לענדער, וואָלטן מיר אויך דאָרטן אַן צווייפל גע-
האַט ניט קיין ווייניקער אימפּאַזאַנטע אָפּקלאַנגען.

אפ וויטער באמ אַפקליבונ אורבעטער אונ יעכנישנ פערסאָנאַל פונ
אויסלאנד פאר דער ייִדישער אווטאָנאָמער געגנט וועט מענ דארפן זייער
זאָרגשודיק דורכקאָנטראָלירן, צי די דאָזיקע מענטשנ טויגן פאר די
שווערע באדינגונגען אין דער געגנט — סײַ אין סאָציאַלער הינט
זיכט סײַ לויט דער פראַפעסיואַנעלער קוואַליפיקאציע. מיר דארפן באַ-
קומען אזא עלעמענט, וואָס וואָל זיכ ליכטו קאָנען צונויפלעבן אין איינ
אורבעט־מישפּאַכע מיט אלע בויער פונ דער סאָציאַליסטישער ייִדישער
אווטאָנאָמער געגנט.

די ייִדישע אווטאָנאָמע געגנט איז א קינד פונ דער לענינישער נאָ-
ציאָנאַלער פּאָליטיק. זי וועט וואקסן, קרעפטיקן זיכ אונ ארביטראָנג
איר כוילעך אין דער אלגעמיינער ברידערלעכער פעלקער־מישפּאַכע פונ
פּסער, וואָס בײַט אונטער דער אָנפירונג פונ לענינס—סטאלינס פארטיי
די אַנקלאסעווע סאָציאַליסטישע געזעלשאַפט.

בִּילְאָגֶס

כ' קאלינינס רעדע

אפן אופנעם פון דער מאַסקווער ארבעטער-דעלעגאציע, וואָס
האַט אים באזוכט דעם 28/VI 1934

— אין ראטנפארבאנד, — זאָגט כ' קאלינינס, — איז פאראן
בא 3 מיליאָן יודן און קיינ מעלכישער ייִדישער איינס איז ביז איצט
ניט געווען. די אויסבילדונג פון דער ייִדישער אווטאָנאָמער געגנט שאפט
א פעסטן פונדאמענט פון דער ייִדישער נאציאָנאליטעט.
איך באטהאכט בירעבידזשאן פונעם שטאנדפונקט פון גרויסע פער:
ספעקטיוון. מיט דעם פאקט פון שאפן די ייִדישע אווטאָנאָמע געגנט
ווערט די ייִדישע פעלקערשאפט קאָנסאָלידירט און באקומט אלע סימאָ-
נימ פון א נאציע. דאָס שאפן די ייִדישע אווטאָנאָמע געגנט עפנט פער
ספעקטיוון פארן ווייטערדיקן אופבלי פון דער ייִדישער קולטור, נאציאָ-
נאל לויט ואיר פאָרמ, סאָציאליסטיש לויט איר אינהאלט. איך פערזענלעך
האלט, אז אינא יאָר 10 ארום וועט בירעבידזשאן זיין
דער גרונטלעכער קולטור-צענטער פון די ייִדי-
שע ארבעטנדיקע מאסן.

די געצווונגענע אָפגעוונדערטקייט, וואָס איז געווען דיקטירט דורך
דער פאָליטיק פון דער צארישער רעגירונג, האָט פארקאָנסערווירט די
לעבנספיייקייט פון דער ייִדישער באפעלקערונג אינעם געטאָ-שאַלעכצ.
און ערשט מיט דער פאנאָדערוויקלונג פון דער סאָציאליסטישער בויונג,
וועג עס ווערט פארווויקלעכט דער בירעברלעכער צוזאמענבנד פון די
ארבעטנדיקע פון אלע נאציאָנאליטעטן, האָבן זיך פאר די ייִדישע אר-
בעטנדיקע מאסן און באזונדערס פאר דער ייִדישער יוגנט געעפנט גראַנד
דינעזע פערספעקטיוון.

די יידישע מאסן לעבן וואו ארבעטן אינעם לאנד פון די ראטן צו
 גלייב מיט אלע ארבעטנדיקע פון אנדערע נאציאנאליטעטן. אָט איז אין
 מאַסקווע פאראן 40 טויזנט יידישע פּראָלעטאריער, וואָס ארבעטן אין
 די גרעסטע אויטערנעמונגען. אין די אינדוסטריעלע שטעט פון וויסרוס
 לאַנד זינען דאָ זאוואָרן, וווּ די יידישע ארבעטער באַטרעפן 90 פּראָ-
 צענט. די יידישע שטעטליקע מאַסן, וואָס גייען אין אונזערע פּאָ-
 ריקן און זאוואָרן און אין דער סאַציאַליסטישער לאַנדווירטשאַפּט אַפ-
 די ערד־פּאַרדנ, וואָס זינען פאר זיי אויסגעטויילט, ליקווירירן מיטן
 וואָרצל די שטייגערדישע איבערבליבעכצן פונעם פארשאלטענעם געמאָ-
 און באהעפטן זיך צום נייעם סאַציאַליסטישן ארבעט־לעבן, וואָס מעקט
 אַפּ די שפּורן פון נאַציאָנאַלער באַגרענעצטקייט און אָפּפּרעמדטקייט.
 די אויסבילדונג פון דער יידישער אווטאָנאָמער געגנט, האַלט אים,
 איז פאר אונדז באַזונדערס ווערטפול דעחמיט, וואָס דאָס גיט די מענ-
 לעכקייט, דורכ קאַנצענטרירן באַרעטנדיקע יידישע ארבעטנדיקע מאַסן
 אין דער פּאַרדנ פון אַ מעל־כוישן איינס, אַרופּהייבן אַפּ אַ העכער-
 דער שטופּע די קולטור־שייגערדישע באַדינונג פון
 די דאָזיקע מאַסן און שאַפּט אַפּ אַ פּעסענן באַדין פּאַרדנ
 עקאָנאָמישן און קולטורעלן אופּבלי פון דער
 יידישער נאַציאָנאַליטעט.

די גרינדונג פון דער יידישער אווטאָנאָמער געגנט באַטראַכט אים,
 אויבארום, וווּ אַ רעזולטאַט פונעם קאָנסעקווענטן דורכפירן די נאַצי-
 אָנטאלע פּאָליטיק פון דער ריאַטנמאַכט, וואָס אים געצילט צו באַוואָרענען
 דעם עקאָנאָמישן און קולטורעלן אופּבלי פון אלע נאַציאָנאַליטעטן,
 וואָס לעבן באַ אונדז אים פאַרבאַנד.

בידערבידזשאַן וועט, אָן צווייפּל, ווערן אַ בליענדיקע געגנט,
 און די יידישע באַפּעלקערונג דאָרט וועט שוין ניט וויסן פון יענע
 ספּעציפישע שטריכן, וואָס זינען געווען בייסן צאָרזם איינגעטימלעכ
 דעם פארשטויסענעם, דערשלאָגענעם יידישן ארבעטנדיקן אין די שטעט־
 לעכ פון אוקראַינע, פּוילן, וויסרוסלאַנד. די שוועריקייטן אינעם סאַצי-
 אַליסטישן באַהערשן אָט די נאָך רויע, אָבער אויסשליסלעכ ריכע געגנט
 וועלן אויסשמירן אַ נייעם טיפּ יוד. די איצטיקע פּאַנערן פון

באהערשן די נייע געגנט וועלן שאפן א פעסטן, געד
זינטן דאך די ווידערשטאנד-קראפט אינעם קאמפ פאר באהערשן
די נאטור-ריכטיגער פוג דער געגנט האט דאך א קאָלאַסאלע פּאָזיטיווע
באדינטונג. דער צווייטער דאָר בירעבידזשאנער יאָרן — דאָס וועלן זיין,
אויב מע קאָן זיך אזוי אויסדריקן, קאָוובויען בענעגניע דער נאטור,
אַבער, פארשטייט זיך, אינעם סאָציאליסטישג באנעם פונ דעם דאָזיקן
וואָרט. שוין מא די איצטיקע באדינגונגען, ווייס איך, שאפט זיך אין
בירעבידזשאן אָט דער נייער טיפּ ארבעטמענטש.

שוין איצט הייבן אָן די ארבעטער און קאָלווירטניקעס פונ בירעביד-
זשאן ביסלעכווייז צו באהערשן דעם נייעם קאנט. זיי פארמאָגן גיט
שלעכטע, קולטורעלע ווינונגען. עס אנטוויקלט זיך די אָרטיקע
אינדוסטריע און די לאנדווירטשאפט. עס וואקסט דער מאטעריעלער
באזיס פאר דער וויטערדיקער אנטוויקלונג פונ דער געגנט. בא דער
כאפּעלקערונג וויזן א וואַסער, מונטערע שטימונג.

אינדערעמעס, דאָס וויזן דאָך א לאנד, אן אויסערגעוויינלעכעס לויט
זינע נאטירלעכע ריכטיגער. דאָרט זינען פאראן גרויסע וואלד-ריכטיג-
ער, רייכווארג, פיש, קאסטבארע מינעראלן, גרויסע ארצ-אויצערעס,
דאָרט וויזן פאראן אלע אפילע גאָלד.

די מעלכישע אויספורעמונג פונ בירעבידזשאן עפנט ברייטע
פערספעקטיוון פאר דער עקאָנאָמישער אנטוויקלונג פונ דער געגנט. די
גאנצע וויטענדיקע ארבעט איג בירעבידזשאן באקומט א מעלכישן
מאסשטאב און רופט ארויס גרויסע מעלכישע פראבלעמען צו באהערשן
די געגנט.

דאָס, וואָס די ערשטע צייט ווערט דעריקער אנטוויקלט די אָרטיקע
באדינונג-אינדוסטריע, וועט געבן די מעגלעכקייט צו פארפעסטיקן אין
דער געגנט א גרעסערע צאָל איבערוואנדערער. א באזונדערע באדינטונג
האָט פאר בירעבידזשאן דאָס שאפן אן אייגענע דערנערונג-באזע.

מיט דער פארפעסטיקונג פונ די אָרטיקע סאָוועטישע, פארטייטישע
אָרגאניזאציעס, מיטן וואָס פונעם פראָלעטאריאט וועט, אָן שום צווייפל,
וואקסן דער אלגעמיינער ווילשטאנד פונ דער געגנט און די פאנאנ-
דערוויקלונג פונ דער ווינדוסטריע איג גרויסע מאסשטאבן. אינעם פלאנ

פונעם צווייטן פינפֿיאָר איז אינגעשלאָסן איינע פֿונ די גרעסטע נערווינגענ פֿונ אלפֿארבאנדישער באַ- דעטונג — דער ווייטמיזרענדיקער מעטאלור- גישער קאָמבינאַט — אפֿ דער טאָזע פֿונ די אינזארצירעכט- מער פֿונ כינגאנ, וואָס געפינענ זיב אפֿ דער טעריטאָריע פֿונ בירעביד- זשאנ, און פֿונ די בוריער קוילנ, וואָס ליגנ האַרט באַ דער גרענעצ פֿונ דער יודישער אוטאָנאָמער געגנט. שוין אין 1937 יאָר זוערט דאָ פֿאַרויסגעזענ ארויסצולאָזן 40 טויזנט טאָן פֿארטיקע טשוהונ-פֿראָ- דוקציע.

בירעבידזשאנ האָט סאָלאַסאָלע פֿערספעק- טיוונ פֿאר דער פֿאנאָרער וויקלונג פֿונ דער סאָצי- אליסטישער בוינג.

אז אוטאָנאָמע געגנט איז אַ גרויסע זאכ באַ אונדז אין פֿארבאנד, די יודישע אוטאָנאָמע געגנט וועט האָבן איר פֿאַרשטייערשאפט אינעם נאַציאָנאַליטעט-ראַט און אויב באַמ וועיק און ראַטפֿאָלקאָם, אַ זעלב- שטענדיקן ברוזשעט, און אייגענעם פינפֿיאָר-פֿלאַן.

דאָס גרינדן די אוטאָנאָמע געגנט העכערט שטארק די ראָליע און די באַדעטונג פֿונ אנדערע אָרגאַניזאַציעס — קאָמערד און געז- ערד, וואָס דארפֿן, אָנשפֿאַרנדיק זיב אפֿ דער אינטערשיטצונג פֿינ די אַרבעטנדיקע מאַסן אין רוספֿטר, אוקראַינע און ווייטרוסלאַנד, געבן אָר- נאַניזאַציאָנעלע און קולטורעלע הילפֿ דער יודישער אוטאָנאָמער געגנט. פֿעסט אָרגאַניזירט די איבערנוואַנדערונג, באַ- וואָרענע אַ גוטן אָפֿקלויב — אָט וואָס ס'איז איצט דאָס סאַמע וויכטיקע פֿאַר בירעבידזשאנ. פֿונוואַנע זאָל מענ שעפֿן די קאַדרענ? קלאָר, אז דער גרונט-קוואַל פֿונעם מענטשנ-מאַטעריאַל איז דאָס שטעטל און די קליינע שטעט, זוו עם לעבט אַ קאָמפֿאַקטע יודישע באַפעלקער- רונג. כּוּצ דעם, ווי דאָס איז שוין געווען אין דער פֿהאַקטיק פֿונ באַ- זעצן בירעבידזשאנ, וועלנ אַווינ אָן צווייפֿל, צוזאַמענ-מיט דער פֿאַר- פֿעסטיקונג פֿונ דער געגנט, ארענוואַנדערנ באַשטימטע שיכטן יודישע אַרבעטער פֿונ אויסלאַנד. בירעבידזשאנ פֿילט אַ שאַרפֿן מאַנגל אין קוואַליפֿיצירטער אַרבעטקראַפֿט. ער פֿאַדערט שטיינאַרבעטער, סטאַ-

ליערס, טעמלער, שלאָסער און ארבעטער פונג אנדערע קוואליפיקאציע
עס, וואָס צווישן די ייִדישע ארבעטלאָזע אינ אויסלאנד זענען זיי
פאראן זייער פיל.

כארירנדליק די אופגאבעס פונג די ארבעטער אינ מאַסקווע אונג אונג
דערע אינדוסטריעלע צענטערס, אינעם זינ פונג געבנ קאָנקרעטע היילפ
דער בויונג פונג דער ייִדישער אוטאָנאָמער געגנט, שמרניכט מיכאיל
איוואנאָוויטש באזונדערס אונטער די באדייטונג פונעם
מאטעריעלן און קולטורעלן שעפטומ פונג די
ארבעטער־אָרגאַניזאַציעס איבער בירעבידזשאנ.

— ס'איז נייטיק אינצושטעלן א פעסטע פארבינדונג צווישן די
שעפֿאַרגאַנוואַציעס מיט דער יונגער אוטאָנאָמער געגנט. די ייִדישע
ארבעטער קאָנענ געבן א וועזנטלעכע היילפ דער נעגעשאפענער געגנט
דורכ דעם, וואָס זיי וועלן ארויסרוקן פונג צווישן זיכ פארשיידענע טוג
ער פאר בירעבידזשאנ. די פראָפאַריינע, די קולטור־אָרגאַניזאַציעס,
דער ייִדישער טעאטער ווא. קאָנענ אופטאָג זייער פיל אפ מיטצווירקן
דעם אופבוי פונג בירעבידזשאנ.

— געוויס וועט צוזאמען מיט דער אנטוויקלונג פונג דער אינדיסטרי
רעילער בויונג אינ בירעבידזשאנ נייטיק ווערן א מאסני־צופלוס אינ דער
ערשטער ריי פונג הויכקוואליפיקירטע ארבעטער פונג אונדערע גרויסע
צענטערס, באזונדערס פונג מאַסקווע. די דאָזיקע היילפ וועט מעג מונג
אָרגאַניזירן. אונג עס קאָן קיין שום צווייפל ניט זעג דערין, אז דער
ייִדישער ארבעטער וועט ארויסוויזונג א קאָלאָסאַלן אינטערעס צו דער
ייִדישער אוטאָנאָמער געגנט, וואָס בויט זיכ אינ ראטנפאראכאנד.

דיינדיק וועגן דער קולטורעלער היילפ פאר בירעבידזשאנ,
שמרניכט כ' קאלינינ באזונדערס אונטער די פליכטן פונג דער
ייִדישער ליטעראטור פאר בירעבידזשאנ.

— דאָרט, — זאָגט מיכאיל איוואנאָוויטש, — אינ דער ייִדישער
אוטאָנאָמער געגנט וועלן די ייִדישע סאָאעטישע שרייבער געפינענ גע
זונטע, נארהאפטיקע זאפטן פאר זייער שאפונג.

צום שלום זאָגט סאווער קאלינינ פאָלגנדיקס:
— ווי איר זעט, איז די באשימונג פונג דער רעגירונג

וועגן שאפן איידישע ארוטאָנאָמע געגנט ניט קיין
דע קלאַר אַיַע, נאָר זי דרינגט ארויס קאָנסעקווענט פֿון די אויפֿ-
גאבעס צו פֿארווירקלעכנ די לענישע נאציאָנאַלע פּאָליטיק. די באזעצונג
אונ די פֿאַרפֿעסטיקונג פֿון דער געגנט, די אַלמעגלעכע אַנטוויקלונג פֿון
איר אינדוסטריע, לאנדווירטשאפט און קולטור וועט באקומען די אַל-
זעטיקע אונטערשטיצונג פֿון דער צענטראַלער רעגירונג.
עס קאָן קיין שום סאַפֿעק ניט זענן דערני, אז בא דער גינסטיקער
אַנטוויקלונג און אינטענסיווער באזעצונג פֿון בירעבידזשאַן וועט זיך
מיט דער ציט שטעלן די פֿראגע וועגן פֿאַר וואַנדלענ די ייִדישע
אָרטאָנאָמע געגנט אינ אייִדישער אָרטאָנאָמע ר
רעפּובליק.

כ' קאליניוס ענטפער

אפ די פראג פונעם ייטא-קארעספאנדענט אין מאסקווע וועגן דער באדימונג פון שאפן די יידישע אוטאנאמע געגנט

דער מאסקווער קארעספאנדענט פונג דער „יידישער טעלעגראפן-אגענט“ טיר“ ד. ווענדער און האט זיך געווענדט שריפטלעך מיט א דיי פראגעס צום פארויצער פונעם פארבאנדישן צענטראלן אויספיר-קאמיטעט אין פארבינדונג מיט דער באשטימונג פונג דער האטנד-געירונג וועגן פאר-וואנדלען בירעבידזשאנ אין א יידישער אוטאנאמע געגנט. לויטן אויפטרעג פונג כ' קאליניוס האט ד. ווענדער און באקומען פאָלגנדיקע ענטפערס אפ זינע פראגעס.

1. די פרינציפן פונג דער סאָוועטישער נאציאָנאלער פאָליטיק ברענגען דער דערצו אז יעדע נאציאָנאליטעט באקומט איר אוטאָנאָמע מעלאַ כישע אויספֿורעמונג אין באשטימטע טעריטאָריעלע ראמען. דער אופֿ-שטינג פונג נאציאָנאלן זעלבסטבאוויסמונג וואו אקטיוויקייט פונג די ארבעטנדיקע פונג יעדער נאציע האָט פארגיכערט די טעמפן פונג דער ווירטשאפטלעכער און קולטורעלער בויונג אין די גרענעצן פונג יעדער אוטאָנאָמע נאציאָנאלער פארייניקונג. די סאָוועטישע נאציאָנאלע פאָ-ליטיק האָט שוין פולשטענדיק ארויסגעוויזן איר טיפע לעבנספיינקייט.

2. די יודן האָבן ביז איצט אזא מיג אויספֿורעמונג גיט געהאט, און דאָס האָט זיי געשטעלט אין א ביסל אן אנדער קאנע אין פארגלעב מיט די איבעריקע נאציאָנאליטעטן.

שוין אין 1928 יאָר, ווען די פארבאנדישע רעגירונג האָט אויסגע-טיילט דעם בירעבידזשאנער ראיאָן פונג ווייטמיזערדיקן קאנט אפ צו

באזעצן דאָרט אַרבעטנדיקע ייִדן, האָט זי פאָרויסגעזען די מעגלעכקייט צו אָהנאָניזירן אינעם דאָזיקן האַיאָן א ייִדישן אוּטאָנאָמען איינס. כאַ הענטליכן טאָג שפּילן שוין די באַזעצטע ייִדן אינעם דאָזיקן האַיאָן די פּירמדיקע האַליע אין דער גאַנצער ווירטשאַפּטלעכער און קולטורעלער דעקאַנסטרוקציע פּונעם דאָזיקן האַיאָן. אָט דאָס האָט געמאַכט פאַר צוועקמער סיק און האָט פאַרניכערט דאָס אַרויסגעבן די באַשטימונג פּונ 7=7 מיט 1984 יאָר.

3. די איבערהוואַנדערונג פּונ די אַרבעטנדיקע ייִדן, וואָס איז פאַר-כונדן מיט צווייטן יעדריפּאָרט, מיט בייגונג אַאוו, וועט זיך קאָנען אַ סאַך ריכטיקער און גיכער פּאַנאָרעוויקלען באַמ פאַרזאַנענזונג פּונ אַן אוּטאָנאָמער געגנט. דער פּראָצעס ייִדישע באַשעפּלעכערונג וועט אין דער אוּטאָנאָמער געגנט באַ דער נעער לאַגע וואַסן אַ סאַך גיכער, איידער ביזן איצט. מיט איינ וואַרט, די אַנטוויקלונג פּונ דער ייִדישער מעגלעכקייט ווערט איבערגעגעבן אין די הענט פּונ די אַרבעטנדיקע ייִדן.

4. די ייִדן באַקומען איצט דאָס, וואָס עס האָבן באַ אונדז אלע אַנדערע נאַציעס: די מעגלעכקייט צו אַנטוויקלען מיט אייגענע פאַרייניקטע קויכעס זייער קולטור, אַ נאַציאָנאַלע לויט דער פּאַרמ און אַ סאַציאַליסטישע לויטן אינהאַלט, צו פאַרפּעסטיקן די ווירטשאַפּט, צו האָבן אַ פאַרשטייערשאַפט אין די העכסטע געזעצגעבערדיגע אָרגאַנען און פאַר-נעמען זייער יאָרט אין דער סאַציאַליסטישער בייגונג צווישן אלע אַנדערע נאַציעס, האָבן די שטיצע פּונעם צאָינצן דאָס פאַר-באַנד אין דער שווערער זאַכ פּונ די אַהערשיג די ווייניק באַוווינטע זענעדיג יאָרע.

5. פּונעם אַייבן געזאַמטן דרינגט שוין איינ אַרויס, אין וואָס פאַר אַ זיין עס קאָן זיין געווינטשן די איבערהוואַנדערונג פּונ אַרבעטנדיקע ייִדן פּונ אַנדערע לענדער. עס קאָנען אַפּגענומען ווערן פּונ דאָרט מענטשן געוונטע, אַרבעטפּייקע, וואָס זינען גייט און וואָס שטרעבן צו באַמיייליקן זיך אין דער סאַציאַליסטישער בייגונג, זענען אַינ זיכער אַז זייער אַזעלכע פּראָפּעסיעס, וואָס זינען באַ אַינ די אַינ דאָס פאַר-באַנד דעפּיציט (בויער, מעסלער, סטאַליער, מוז-

ליערס, דערפארענע טיער פון פארשיידענע צווינגט לאנדווירטשאפט, קוואַל
ליפצירמע מעטאליסטן, מאַטאָריסטן אאזוו.)
דערבני קאַן אָכער ניט פאלן אפּן בודזשעט פון האַטנפּאַרמאַנד די
הויצאַע, וואָס איז נייטיק אפּ זייער פּאַרג אהער, אפּ זייער אַיננאַהדע
נונג און אויסשטאַטונג פון זייער ווירטשאפט.

די יידישע אוטאָנאָמיע געגנט *

בידעביהושאן איז לויטן באשלוס פונ דער רעגירונג פארוואנדלט געוואָרן אין א יידישער אוטאָנאָמער טאָטאָנאָמיע געגנט. אין אָט די עטלעכע קאהגע ווערטער איז אָפגעשפּיגלט די רומפולע לענין נישע נאָטאָנאָלע פּאָליטיק, וואָס ווערט אין מעשעב פונ דער בער 16 יאָר פארווירקלעכט אינעם ראטנלאַנד.

האָס צאָרשע רוסלאַנד, די „טורמע פאר פעלקער“ — האָט געמאָן אלץ וואָס מעגלעכ, קעדיי צו זייען פוננשאפט צווישן פאַרשיידענע נאַציאָנאַליטעטן, וואָס האָבן באפעלקערט זיין קאָלאָסאלע טעריטאָריע. צענדליקער באפעלן האָבן באַגרענעצט דאָס רעכט פונ דער יידישער באפעלקערונג, פארווערט די ייִדן צו וווינען אין די אָדער אנדערע פונקטן פונ רוסלאַנד, אינגעשטעלט א פּראָצענט-קאָרמע פאר ייִדן אין די לערנאָנשאַטאלטן, באַגרענעצט דאָס צוגעמען זיי אין די זאוואָדן אאוו. אַדג. האָס אלץ איז געמאָן געוואָרן צוליב דעם, קעדיי צו פאַר טושן די קלאַסנ-ווידערשפּרוכן, וואָס האָבן געפרעסן דאָס לאַנד, מיטן אונטערזעצן איינ נאַציאָנאַליטעט אפּ דער צווייטער. ווי א ווילדער קאַשמאַר שטייען אופּ די בילדער פונעם איודיעקעווען זיב איבער די ייִדן, דער בייליס-פּראָצעס, דער קישענעווער, אָדעסער, האָמלער פּאַג-ראַמען, וואָס זינען דורכגעפירט געוואָרן מיט דער בראַכע פּיג דער צאָרשער רעגירונג.

אין 1905 יאָר האָט לענין געשריבן: „...פאנאָרע צינדנדיק די ראַסנפּענשאַפט און דעם שוואַטימ-האַס, קאָן די רעגירונג אפּ א צייט פארהאלטן די אַנטוויקלונג פונעם קלאַסנ-קאָמף, אָבער נאָר אפּ א קור-*

* צייטארטיקל פונ „איוועקטיא“ פונ 10-טן מיי, 1934 יאָר.

צער ציט און הערצו מיטן פרטן פון נאך גרעסערן פארברייטערן דאָס פעלד פאר א ניעמ קאמפ, מיטן פרטן פון נאך גרעסערן פאָלק־צאָרן קעגן דער זעלבסט־הערשאפט.

די אַטמאָספֿעראַ וואָלוציע האָט געמאכט א סאָפּ צו דער נאַציאָנאַל־לער אומגלעכהייט. פאר אונדזערע אויגן זענען אויסגעוואַקסן בלענע־דיקע נאַציאָנאַלע רעפּובליקן, קאנאָן און געגנטן. די זיבן רעפּובליקן, וואָס גייען ארעב אינעם פאַרבאנד פון די סאָוועטישע סאָציאַליסטישע רעפּובליקן — איז אן אוינהעלטלעכע סאָלידאָרע פּאַמיליע, וואָס זוענדט אלע אירע קייכעס אפּ אויסצובויען די אָנקלאַסעווע סאָציאַליסטישע געזעלשאפט.

אָבער אויב פאר אונז איז די נאַציאָנאַלע פּראַגע שוין געלויזט, איז אפּ פּינפּ זעקסטל פונעם ערדקנילעך פאַרבליבט די זעלבע לאַגע, וועגן וועלכער וואַלאַדימיר אַיליטש האָט גערעדט.

„די שטורעם־אידיי ווערט ריפּ אינעם כאַווסטונג פון די מאַסן.“ אלע מער און מער וואַקסט אָן דער רעוואָלוציאָנערער קריזיס. קעדיי אויסצומינדן אים, קעדיי צו פאַרהאַלטן דעם אומראַכמאַנעסדיקן גאַנג פון דער געשיכטע, ווערן אויסגענוצט אלע מיטלען פון דעם אָפענעם בלוטיקן פּאַשיסטישן מערדער ביז דעם שוין אויסגעפרוּוטן מעטאָד — פּאַנאָרעציע, דעם זאָלאָגישן נאַציאָנאַלן האַס.

מיטן אָנשטעל פֿון וויסנשאַפטלעכע מעאַרעס פּריידיקן די נייגע־באַקענע „געלערנטע“ האָס מאַכן אונטערטעניק די „נידעדיקערע“ ראַסע אונטער דער „העכערער“, זיי פּריידיקן עקספּאַנסיע אפּן מיזרעב, וואָס ווערט אַרויסגעוויפּן קליינערשט דורכ דער באַזונדערער מיסיע פון דעם אָדער אַנדער פּאָלק אַאוו.

אָבער פונקט אזוי ווי אַמאָל איז דוסלאַנד האָט די נאַציאָנאַלע פּיננשאַפט געקאַנט אָפּציען אפּ א קורצער צייט די מאַסן פון דער רעוואָלוציע. אָבער די האָס ניט געקאַנט ראַטעווען די ברוזשואַזיע פון איר אונטערזאָגן, איז אויב איצט וועלן קיינע שום ראַסנ־מעאַרעס ניט אַרומבליאָגן קיין לעבן אין דעם קאָפיטאַליזם, וואָס איז פאַרמישעט פון דער געשיכטע.

אינעם שני פון דעם אלעם איז דאס פארוואנדלען בירעבידזשאנער
ראיאָן אין אן אווטאָנאָמער נאַציאָנאַלער געגנט — א פאקטער פון א
קאָלאָסאַלער פּאָליטישער באַדיטונג.

בירעבידזשאן איז א געגנט מיט א קאָלאָסאַלער צוקונפט. איר מער
דימאָריע — 70 טויזנט קוואַדראַטקילאָמעטער — באַטרעפט ווי בעלגיע
און האַלאַנד צוזאַמען גענומען. פאַלעסטינע איז לויט איר טעריטאָריע
אין דריי מאָל קלענער פון בירעבידזשאן. דאָ געפינען זיך גרויסע
אינזאָרציריכטימער, ברויטסטע ענד-מאַסיוון, וואָס קאָנען ווערן טווישן
פאַבריקן, פאַבריקן פון פעטס, פלייש, פוטער, פיברעס אאוו. די רייכ-
סטע וועלדער שאפן א באַזע צו אנטוויקלען די וואַלד-אינדוסטריע,
זעמלונג, וואַלד-בימישע און האַלצ-באַאַרבעטונג-אינדוסטריע. מיטן באַ-
הערשן די וואַלד רייכטימער באַשעפטיקן זיך די אַרבעטנדיקע יודן, די
וואָס וווינען איצט אין דעם ראַיאָן, און די, וואָס וואַנדערן איבער אדער
פון פאַרשיידענע ערטער פונעם ראַטנפאַרבאנד אין פון אויסלאַנד.

דאָס טאַנצע לאַנד העלפט קעסידער בירעבידזשאן מיט מענטשן
מיט מאַשינעס, מיט מאַטעריעלע רעסורסן.

אַט די אופמערקזאַמקייט און היָלפ פונעם לאַנד איז א נאַראַטיע
פון דער דעפּאָלגריכער אנטוויקלונג פון בירעבידזשאן. די לעצטע באַ-
שטימונג פון ציך פון פּססד עפּנט אופּ נאָך גרעסערע מעגלעכקייטן צו
פארוואנדלען די ייִדישע אווטאָנאָמע געגנט אין א פּאַרגעשריטענעם
ראַיאָן פון ראַטנפאַרבאנד.

ניט קיין זיסטיקע ריידעלעך וועגן דעם „פאַרשפּראַכענעם לאַנד“, ניט
קיין נאַציאָנאַליסטישע אָפּפאַרערן, נאָר ע מ ע ים ע פ ר א ל ע ט א ו ר י
ש ע ה י ל פ ניט דאָס לאַנד, וווּ עס בויט זיך דער סאָציאַליזם פאַר
אלע פעלקער, וואָס וווינען אין אים, דערונטער אויב דעם
ייִדישן פּאָלק.

פירנדיק אן אומראַסמאַנעסדיק קאַמפּ קעגן די רעשטן פון די קאַפי-
טאַליסטישע עלעמענטן צווישן די יודן אין בירעבידזשאן, וועלן די
אַרבעטנדיקע מאַסן פון דער ייִדישער אווטאָנאָמער געגנט זיך דערשלאָגן
איר פּלען אופּבליי.

„מיר האבן פארניכטעט דעם נאציאנאלן זאך. מיר האבן פארניכטעט די נאציאנאלע פרווילעגישע און האבן אינגעשטעלט נאציאנאלע גלעמבאר-רעכטיקונג. מיר האבן פארניכטעט די מעלרכישע גרענעצן אינעם אלטן זיג פון וואָרט, די גרענעצן-סלופעס און די טאמאָזשנע-צוימען צווישן די נאציאנאליטעט פון פּסער. מיר האבן אינגעשטעלט די איינהייט פון די עקאָנאָמישע און פאָליטישע אינטערעסן פון די פעלקער אין פּסער“
(ס ט א ל י נ).

ש. די מאנשטיין

אַרגאניזירן די וויסנשאפטלעכע אויספאָרשונג פֿון דער טאַציאל־עקאָנאָמישער רעקאָנסטרוקציע פֿון די ייִדישע מאַסן

לענינג האָט אונדז געלערנט, אז סאַציאַליזם דאָס איז די סקאַנט. אויב איז דער קאפיטאַליסטישער געזעלשאפט ווערשט א געוויסע אנאר-כיע סט אינעם פראָדוציר־פראָצעס, אזוי אויב איז דער פארטיילונג פֿון דער פראָדוקציע, און דאָס איז איינער פֿון די מאָמענטן, וואָס רעכנט ארונטער, די קאפיטאַליסטישע סטאַטעס, איז די פראָלעטאַרישע ווירט-שאפט־סיסטעם געגרינדעט אפֿן פֿלאַניר־פֿרינציפֿ, ווייל ס'איז דאָ א רע-אלע מעגלעכקייט און אלגעמיינע גויטווענדיקייט פֿורן ער צו די ס-קאָנטירן און נאָכדעם שאַפֿן דעם ווירטושאָפֿט־לעבן פֿלאַן.

איז אונזער ארבעט צווישן די ייִדישע מאַסן שטייט פאר אונדז די גאנצע צייט די שארפע באדערפעניש איז א גענויעם דיס-קאָנט פֿון די סאַציאל־עקאָנאָמישע פראָצעסן, וואָס קומען פֿאַר בא דער ייִדישער באפעלקערונג איז אונזער סאָוועטישן לאַנד, די עקאָנאָ-מישע ארבעט אונזערע טראַגט אינגאנצן א סאַציאַליסטישן כאַראַק-טער און זי דארף זיך געגרינדעט אפֿ געוויסע וויסנשאפטלעכע יע-דעס, וואָס אָן זיי איז אומעגלעכ צו פֿירן א קאָנקרעטע טאָגטעגלעכע ארבעט.

ועלכסטמאָרשטענדלעכ, מוז מעג זיך רעכענען מיט דער קאָנקרעטער לאַגע, וואָס עקזיסטירט בא אונדז, די אלגעמיינע סטאַטיסטיק בא אונדז

איג לאנד ווערט געפירט לויט דעם טעריטאָריעלן פּרִינציפּ, ווייל דאָס איז פיל צוועקמעסיקער, איידער לויטן נאַציאָנאַלן. מיר ווויסן גאַנץ גוט, אז קימאט יעדע נאַציע געפינט זיך אין איינ צײַט אין פאַרשיידן דענע רעפּובליקן. די עקאָנאָמישע סטאַטיסטיק ווערט אָבער געפירט הויפטזאַכלעך לויט די אינדוסטריעלע אונטערנעמונגען, לאַנדווירטשאַפטלעכע אַאוו, וואָס געפינען זיך אין באַשטימטע ערטער, אין רעפּובליקן. אונדזער אלגעמיינע סטאַטיסטיק, ווי געזאָגט, מוז זיך באַזירן אפן טעריטאָריעלן פּרִינציפּ און זי קאָן נאָר אין אַ געוויסן טײַל אויב דיסקאָנטירן דעם נאַציאָנאַלן מאָמענט. דערביי איז ניט אלעמאָל גיט מען אים אָפּ די נײַטיקע אַכט.

אפּ וויפּיל די ייִדישע מאַסע געפינט זיך געוויינלעך אומעטומ און דער מינדערהײַט, קומט אונדז אַרױס אָנצוװענדן אַ רײַ היִפּ־מיטלען אפּ צו באַקומען די נײַטיקע און גענוג פּינקטלעכע סאַציאַל־עקאָנאָמישע יעִן־דײַעס, און וועלכע מיר נײַטיקן זיך פאַר אַ וויסנשאַפטלעכע אַנאַליז.

אַ געוויסע צײַט האָט זיך מיט עקאָנאָמ־סטאַטיסטישער אַרבעט פאַר־נומען דער „אַרט“. נאָך דעם, ווי דער „אַרט“ האָט זיך אַרײַנגעקאָסן אין געזעלד, האָט זיך מיט דער אַרבעט גענומען באַשעפטיקן דער „קאָמ־ערד“. ס'איז געווען אַ צײַט, ווען די קאָנטינענטאַל־פּראָגע פאַר דער ייִדישער אַיבערוואַנדערונג איז זייער ברײַט אַרױסגערוקט געוואָרן. דאַן איז אפּילע געווען אַ רעגירונג־באַשטימונג וועגן אַ ספּעציעלער קאָמיסיע אין דער שפּיץ מיטן פּרעזידיומ־מיטגליד פּונ פאַרבאַנדישן ציך כ' שאָטמאַן, וואָס האָט געזאָלט אַרױסשיקן עקספּעדיציעס אין די ערטער, פּונדאָנען עס גײַט די ייִדישע אַיבערוואַנדערונג, קערדי אַויספאַרשן די קאָנטינענטאַל־פּראָגע. אַיבער צופּעליקע סיכעס איז אָבער די קאָמיסיע צו איר אַרבעט דאַן ניט צוגעטראָטן.

שאַפעטער איז די קאָנטינענטאַל־פּראָגע קימאט ווי אַראָפּ פּונ טאָג־אַרדענונג אין דער פּאָרמ, ווי זי איז פּרײַער געשטאַנען. אַ ספּעציעלע באַהאַטונג, וואָס איז פאַרגעקומען באַמ אַינסטייט פּונ דער ייִדישער קולטור. אין קיעוו וועגן דער ייִדישער עקאָנאָמישער וויסנשאַפטלעכער אַרבעט, האָט אפּילע געהאַט אָנגעמעחקט אַייניקע נעע מאָמענטן אינעם צוגאַנג צו דער פּראָגע אין פאַרבינדונג מיט דער אַיבערוואַנדערונג אין

בירעבידזשאנ. אָבער די וויסנשאפטלעכע פּאָרשונג פונ דער עקאָנאָמיע שער אהבעט צווישן דער ייִדישער באפעלקערונג אין האַטנפּאָרביאָנד אין די לעצטע יאָרן נאָכ קענטיק אָפגעשוואַכט געוואָרן, ווי אין צענדער, אזוי אויב אפ די ערטער. מיר האָבן געהאָט בלויז איינצאלע פרוּונג אויסצופאַרשן באַזונדערע ייִדישע שטעטלעך אין אומקוינגע (בא אַ צענדליק ישטעטלעך), ווי אויב אין וויסנפּאָרביאָנד, אָבער נאָר ספּאַר דאָרש.

די איצטיקע באשטאמונג פונ דער פארמיי און רעגירונג צו פארוו וואַנדלען בירעבידזשאַן אין א ייִדישער אַוואַנסירטער געגנט און די וויכטיקייט אין פארהינדערן דערמיט פיל צו זעכערן אונדזערע מעמפּן אין דער ארבעט פונ באזעצן די געגנט און פארגרעסערן שטאָרן פונ יאָר צו יאָר די צאָל איבערוואַנדערער אהין פאָדערט פונ אונדז גענוי צו וויסן דעם באַלאַנס פונ אַרבעטספּאָרטי און צווישן די ייִדישע האָרעפּאָשנע מאַסן. מיר מוזן וויסן ווי ווייט מעגלעך גענוי, וואָס אין נאָכ באַאָנדה געבליבן פונ דער ייִדישער באפעלקערונג אין שטעטל. נאָכ וויכטיקער אין אויסצופאַרשן, וועלכע טיפּן שטעטלעך מיר האָבן איצט, וואָסערע אַרבעטספּאָרטי זיי פאָרמאָגן, וואָס טוט זיך אַרום זיי. ס'איז זייער וויכטיק צו וויסן, וואָס שטעטל מיט זיך פאָר די ייִדישע יונגט, אַלס הויפּטקוואַרטן פאר בירעבידזשאַן, ביפּראַט די לערנ יונגט פונ די פאָריקוואַוואַדישע שולן, אינדוסטריעלע טעכניקומט און אַנדערע מיטעלע און העכערע לערנ־אָנשטאַלען.

פאָר אונדז אין ביז נאָך וויכטיק צו האָבן אַ געוויסן דיסקאָנט פונ ייִדישע אַרבעטער צ. ב. אין דער שטיינפּאָל־אינדוסטריע, אין דער מעטאַלורגיע, איבערהויפּט אָבער בויער און אויב אַנדערע פּאַכט, וועלכע מיר וועלן אין די טאַענטסטע יאָרן מוזן האָבן אין אַ גאַנצ גרוי סער צאָל פאָר דער ייִדישער געגנט. די אַנטוויקלונג פונ דער מעטאַלורגיע, די פּראָבלעם פונ כינאַ, וועלכע אייניקע מוער פונ בירעבידזשאַן האָבן געפּראָווט פאָרנאַכלעסיק, ווי אַן איינע ערשט פאָר די ווינטער־דיקע דויערעס, האָט זיך אַרויסגעוויזן פאָר זייער אַקטועל, שוין אין דער נאַענטער צוקונפּט פונ דער סאָציאַליסטישער גווינג אין דער ייִדישער אַוואַנסירטער געגנט. צוגלייך מיט דער אַנטוויקלונג פונ דער אַרטיקע

דערנערונג-באווע מוזן מיר אויב האָבן אין אויג כינגאן, ועגבוונג
אאוואו.

מיר הארפן זיך גרויסן אין די נאָענטסטע עמלעכע יאָר צו געבן
בא א צענדליק טויזנט יודישע און ארבעטער פארן ווייטן
מיזעכ און מעגלעכ אז מער. דאָס פאָדערט פון אונדז צו וויסן פינקט
לעב, ווו זיי געפינען זיך, וועלכע פראָפעסיעס און קוואליפיקאציעס זיי
באזיגען. מעגלעכ, אז מער וועט הארפן א טייל איבערקוואליפירט אאוואו.
מיר הארפן האָבן די גאנצע צייט די דיטאמיק פון די יודישע ארבעטער
בא אונדז אין לאַנד, קערוי מיר זאָלן קאָנען און די געהעריקע אַנ-
שטאלטן אריינטראַגן אונדזערע פלענער און קאָנקרעטע ציפער, וואָס
זאָלן זיין באגרינדעט בעסער, איידער דער אמאָליקער קאָמערדישער
„יודישער פינפֿיאָר“.

די יודישע פרעסע, וואָס איז א גרויסער פאקטער אין דער
באדינונג פון די יודישע מאַסן, מוז אויב שטעלן פאר זיך די פראגע
פון אקטיוון אָנטייל אין דעם אויספאָרשן די עקאָנאָמישע לאַגע פון
די יודישע מאַסן. דאָס באַזיט זיך סײַ צו די צענטראַלע און
סײַ צו יעדער אָרטיקער יודישער צענטרונג. ביפראַמ, אז
זיי זינען און דעם לויט זייער ארבעט אַליין אויב שטארק
פארינטערעסירט. די ציפערן, מיט וועלכע מיר אָפּערירן אין דער פרע-
סע, זינען, ערשטנס, ניט קיין שטארק באגרינדעטע, צווייטנס, ווערן זיי
דאָך זייער גיך פארעלטערט. די יודישע צענטרונגען מוזן זיך באטייליקן
באם אָרגאַניזירן די אויספאָרשונג פונעם עקאָנאָמישן צושטאַנד פון די
יודישע מאַסן. דאָס הארפ געטאָן ווערן דורכ די אנטשפּרעכיקע וויסנ-
שאַפטלעכע אנשטאלטן, דורכ די נאַציאָנאַלישע אָפּטיילן בא די רעפּובלי-
קאַנישע ציקל, דורכ די נאַציאָנאַל-טוער אין די פאָלקסמילדן, דורכ די
פראָפּאַריינען, געזעהר-אָרגאַניזאַציעס, די קויסטארישע אָרגאַניזאַציעס אאוואו.

**

מע הארפ נייטיק אָרגאַניזירן א ספּעציעלע באַראַטונג פון
די פארינטערעסירטע אנשטאלטן, ווו מע זאָל גענוי באטראכטן די
פראגע. זיי פראקטיש צו פארווירקלעכטן די אָנגעמערקטע אופגאַבע.

באמ נאציאנאליטעט-אינסטיטוט אין מאַסקווע ארבעט א ספעציעלע
יִיִדישע וויסנשאפטלעכע קאָמיסיע. לייִדער האָט זי נאָר באַוווּזן פאַר
נאַנדערשיקן א געוויסע צאָל אנטעטעס צו די אָרטיקע געזערה-אַהאַנג
ניזאציעס און צו די בילדונג-אַפטיילן. א סאַכ ייִדישע אָרטיקע לערער
האַבט זיכ גערן אָפגערופן אין גענומען אפ זיכ קלעבן די נייטיקע
מאַטעריאַלן; אָבער דאָס איז נאָר א שוואכער אָטהייב. אין אוקראַינע
קלעבט זיכ דער נאַציאָנאַל פונ וועציק אויספאַרשן 4 טיפישע שטעטלעכע,
אָבער דאָס איז פאַר אוקראַינע אויב צו ווייניק; אונדו איז גיט באר
וויסן, וועלכע פלענער זענען פאַראן אין ווערוסלאַנד אין דער רייכ-
טונג, נאָר קיין סיסטעמאַטישע קענטיקע ארבעט איז דאָרט אויב גיטאַ.
די באשטימונג פונ דער פאַרטיי און האטנמאַכט וועגן שאפן א
ייִדישע אווטאָנאָמע געגנט האָט אפגעהויבן אינפֿער גאַנצע ארבעט
צווישן די ייִדישע מאסן אפ גאָר א גייער הייב, אפ דער הייב דאַרפן
מיד אויב אפטהייבן די וויסנשאפטלעכע ארבעט אין די אנטשפּרעכיקע
ייִדישע אנטשטאַלטן, וואָס דאַרפן זיכ א קער טאַגן מיטן פאַגעמ צו די
באַדעחפּענישן פונ אויסבויען די ייִדישע אווטאָנאָמע געגנט, ארויס-
גייענדיק פונ די הויכע יפאָדערונגען פונעם צווייטן פּינסיאָר אפצובויען
די אַנקלאַסעווע סאָציאַליסטישע געזעלשאפט.

ИЗДАТЕЛЬСТВО
ЛЕНИНГРАДСКОГО
УНИВЕРСИТЕТА
ЛЕНИНГРАД

Редактор Гольдберг. Техред. С. Абрам. Корректор Иткин.

Сдано в производство 22/VI—34 г.
Подписано к печати 10/VII—34 г.
Формат бумаги 82×110¹/₃₂. 31¹/₂ п. л. 34.000 зн. в п. л.
Тираж 5.000. Уп. Главлита В—83666.

Тип. изд-ва «Дер Эмес», Москва, Покровка, 9. Зак. № 552.